

Επίσημη Εφημερίδα C 134

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

53ο έτος
22 Μαΐου 2010

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 134/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 113 της 1.5.2010

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2010/C 134/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-236/08 έως C-238/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 23ης Μαρτίου 2010 [αιτήσεις του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Google France Google, Inc. κατά Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08) [Σήματα — Διαδίκτυο — Μηχανή αναζήτησης — Διαφήμιση με τη χρήση λέξεων κλειδιών (“keyword advertising”) — Εμφάνιση, βάσει λέξεων κλειδιών που αντιστοιχούν σε σήματα, συνδέσμων προς ιστοτόπους ανταγωνιστών των δικαιούχων των εν λόγω σημάτων ή προς ιστοτόπους στους οποίους προβάλλονται προϊόντα απομίμησης — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5 — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 9 — Ευθύνη του εκμεταλλευόμενου τη μηχανή αναζήτησης — Οδηγία 2000/31/ΕΚ («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»)]

2

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2010/C 134/03	Υπόθεση C-278/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Die BergSprechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH κατά Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH [Σήματα — Διαδίκτυο — Διαφήμιση βάσει λέξεων-κλειδίων (keyword advertising) — Εμφάνιση συνδέσμων προς ιστοτόπους ανταγωνιστών των δικαιούχων σημάτων πανομοιότυπων ή όμοιων προς λέξεις-κλειδιά — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 1]	3
2010/C 134/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-317/08 έως C-320/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Giudice di Pace di Ischia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rosalba Alassini (C-317/08 και Filomena Califano κατά Wind SpA (C-318/08) και Lucia Anna Giorgia Iacono κατά Telecom Italia SpA (C-319/08) και Multiservice Srl κατά Telecom Italia SpA (C-320/08) (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Καθολική υπηρεσία — Διαφορές μεταξύ τελικών χρηστών και παρεχόντων υπηρεσίες — Υποχρεωτική απόπειρα εξώδικου συμβιβασμού)	3
2010/C 134/05	Υπόθεση C-325/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société Olympique Lyonnais κατά Olivier Bernard, Société Newcastle UFC (Άρθρο 39 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Περιορισμός — Επαγγελματίες ποδοσφαιριστές — Υποχρέωση του ποδοσφαιριστή να συνάψει την πρώτη σύμβαση ως επαγγελματίας με τον σύλλογο ο οποίος τον κατήρτισε — Υποχρέωση του ποδοσφαιριστή να αποζημιώσει τον σύλλογο λόγω παραβάσεως της υποχρέωσής αυτής — Δικαιολόγηση — Σκοπός συνιστάμενος στην ενδάρτυση της προσλήψεως και καταρτίσεως νέων ποδοσφαιριστών)	4
2010/C 134/06	Υπόθεση C-392/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/82/ΕΚ — Αντιμετώπιση των κινδύνων από σοβαρά ατυχήματα σχετιζόμενα με επικίνδυνες ουσίες — Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Υποχρέωση καταρτίσεως εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης — Προθεσμία)	5
2010/C 134/07	Υπόθεση C-414/08 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Sviluppo Italia Basilicata SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναρρέσεως — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Γενική επιδότηση για υλοποίηση μέτρων ενισχύσεως μικρομεσαίων επιχειρήσεων — Προθεσμία υλοποιήσεως των επενδύσεων — Εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής]	5
2010/C 134/08	Υπόθεση C-419/08 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 — Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναρρέσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 2320/97 για την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση — Εξωσυμβατική ευθύνη — Ζημία — Αιτιώδης συνάφεια]	6
2010/C 134/09	Υπόθεση C-440/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — F. Gielen κατά Staatssecretaris van Financiën (Άμεση φορολογία — Άρθρο 43 ΕΚ — Φορολογούμενος που είναι κάτοικος αλλοδαπής — Επιχειρηματίας — Δικαίωμα έκπτωσης υπέρ των ανεξάρτητων επαγγελματιών — Αριθμός ωρών εργασίας ως κριτήριο — Διάκριση μεταξύ φορολογούμενων κατοίκων ημεδαπής αφενός και κατοίκων αλλοδαπής αφετέρου — Δικαίωμα επιλογής της εξομοίωσης)	6

2010/C 134/10	Υπόθεση C-451/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Helmut Müller GmbH κατά Bundesanstalt für Immobilienaufgaben (Διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων δημοσίων έργων — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Έννοια — Πώληση από δημόσιο φορέα ακινήτου στο οποίο ο αγοραστής πρόκειται να εκτελέσει εργασίες — Έργο ανταποκρινόμενο σε σκοπούς πολεοδομικής ανάπτυξης που έχει θέσει οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης)	7
2010/C 134/11	Υπόθεση C-3/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Hof van Beroep te Gent (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Erotic Center BVBA κατά Belgische Staat (Εκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α' — Παράρτημα Η — Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ — Έννοια των όρων «δικαίωμα εισόδου σε κινηματογράφο» — Ατομικός θάλαμος θεάσεως ταινιών κατά παραγγελία)	7
2010/C 134/12	Υπόθεση C-79/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 13 και 132 — Οργανισμοί δημοσίου δικαίου — Ιδιότητα δημόσιας αρχής — Δραστηριότητες — Μη φορολόγηση — Φοροαπαλλαγές — Κοινωνικοπολιτιστικός, υγειονομικός και εκπαιδευτικός τομέας — «Ευρωπεριφέρειες» — Προώθηση της επαγγελματικής κινητικότητας — Διάθεση προσωπικού — Βάρος της αποδείξεως)	8
2010/C 134/13	Υπόθεση C-218/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV κατά Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau [Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3665/87 — Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Εξαιρέση — Έννοια «ανωτέρας βίας» — Προϊόντα που χάθηκαν κατά τη μεταφορά]	8
2010/C 134/14	Υπόθεση C-55/08: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Santa Casa da Misericórdia de Lisboa κατά Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin Inernational Ltd, πρώην Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Απαράδεκτο)	9
2010/C 134/15	Υπόθεση C-432/08 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2009 — Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ανάλυση ιατρικών εξόδων — Σιωπηρή απόρριψη της αιτήσεως πλήρους επιστροφής των ιατρικών εξόδων που πραγματοποιήσει ο αναιρέσιων — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	9
2010/C 134/16	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-478/08 και C-479/08: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2010 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Buzzi Unicem SpA κ.λπ. (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Οδηγία 2004/35/EK — Περιβαλλοντική ευθύνη — Ratione temporis εφαρμογή — Ρύπανση προκληθείσα προ της ημερομηνίας εκποής της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας αυτής και συνεχιζόμενη μετά την ημερομηνία αυτή — Εθνική ρύθμιση καταλογίζουσα τη δαπάνη αποκαταστάσεως ζημίας συνδεόμενης με τη ρύπανση αυτή σε πλείονες επιχειρήσεις — Απαίτηση περί υπάρξεως δόλου ή αμέλειας — Απαίτηση περί υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας — Μέτρα αποκαταστάσεως — Υποχρέωση διαβουλεύσεως με τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις — Παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας)	10

2010/C 134/17	Υπόθεση C-23/09 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 22ας Ιανουαρίου 2010 — ecoblue AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA [Αίτηση ανατρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Προγενέστερο σήμα BLUE — Λεκτικό σημείο «Ecoblue» — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων]	11
2010/C 134/18	Υπόθεση C-24/09: Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening κατά AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 85/337/ΕΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον — Οδηγία 96/61 — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρυπάνσεως — Συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα — Δικαίωμα έννομης προστασίας κατά αποφάσεων χορηγήσεως αδείας για σχέδια δυνάμενα να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον)	12
2010/C 134/19	Υπόθεση C-43/09 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2010 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Απόφαση της Επιτροπής περί μείωσης του ποσού της χρηματοδοτικής συνδρομής από το Ταμείο Συνοχής για το έργο κατασκευής νέου διεθνούς αερολιμένα Αθηνών στα Σπάτα — Προσφυγή ακυρώσεως — Αρχές της μη αναδρομικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της αναλογικότητας — Αίτηση ανατρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	13
2010/C 134/20	Υπόθεση C-68/09 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2010 — Γεώργιος Καρατζόγλου κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (ΕΥΑ), Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία υπεισήλθε στα δικαιώματα της ΕΑΡ (Αναίρεση — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Υπαλληλική υπόθεση — Αορίστου διάρκειας σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου — Καταγγελία συμβάσεως)	13
2010/C 134/21	Υπόθεση C-150/09: Διάταξη του Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2010 — Iride SpA, Iride Energia SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση ανατρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση κηρυχθείσα συμβατή με την κοινή αγορά υπό τον όρο ο δικαιούχος να επιστρέψει προγενέστερη ενίσχυση κηρυχθείσα παράνομη — Συμβατότητα με το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ — Νομικές πλάνες — Παραμόρφωση της επιχειρηματολογίας των προσφευγουσών — Πλημμελής αιτιολογία — Αίτηση ανατρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	14
2010/C 134/22	Υπόθεση C-408/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε στις 23 Οκτωβρίου 2009 ο Δήμος Barcelos (Πορτογαλία) — Δήμος Barcelos κατά Πορτογαλικού Δημοσίου	14
2010/C 134/23	Υπόθεση C-509/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshofs (Γερμανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2009 — eDate Advertising GmbH κατά X	14
2010/C 134/24	Υπόθεση C-20/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Trani (Ιταλία) στις 13 Ιανουαρίου 2010 — Vino Cosimo Damiano κατά Poste Italiane SpA	15
2010/C 134/25	Υπόθεση C-76/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Δημοκρατία της Σλοβακίας) στις 9 Φεβρουαρίου 2010 — POHOTOVOŠŤ s.r.o. κατά Iveta Korčkovská	16

2010/C 134/26	Υπόθεση C-85/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 12 Φεβρουαρίου 2010 — Telefónica Móviles España S.A. κατά Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)	17
2010/C 134/27	Υπόθεση C-93/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2010 — Finanzamt Essen-NordOst κατά GFKL Financial Services AG	18
2010/C 134/28	Υπόθεση C-101/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε η Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Αυστρία) στις 23 Φεβρουαρίου 2010 — Gentcho Pavlov και Gregor Famira κατά Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien	18
2010/C 134/29	Υπόθεση C-104/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland στις 24 Φεβρουαρίου 2010 — Patrick Kelly κατά National University of Ireland	19
2010/C 134/30	Υπόθεση C-107/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 25 Φεβρουαρίου 2010 — Enel Maritsa Izток 3 κατά του Διευθυντή της Διεύθυνσης «Αναγκαστική εκτέλεση: διενέργεια και ένδικες διαφορές» της Σόφιας του Κεντρικού Γραφείου της Εθνικής Υπηρεσίας Δημόσιων Εσόδων	20
2010/C 134/31	Υπόθεση C-108/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Venezia στις 26 Φεβρουαρίου 2010 — Ivana Scattolon κατά Ministero dell'Università e della Ricerca	21
2010/C 134/32	Υπόθεση C-113/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 2 Μαρτίου 2010 — Zuckerfabrik Jülich AG κατά Hauptzollamt Aachen ...	21
2010/C 134/33	Υπόθεση C-114/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 3 Μαρτίου 2010 — Belpolis Benelux SA κατά Belgische Staat	22
2010/C 134/34	Υπόθεση C-115/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 3 Μαρτίου 2010 — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt., υπό εκκαθάριση κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	22
2010/C 134/35	Υπόθεση C-119/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 4 Μαρτίου 2010 — Frisdranken Industrie Winters BV κατά Red Bull GmbH	23
2010/C 134/36	Υπόθεση C-121/10: Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	24
2010/C 134/37	Υπόθεση C-126/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo στις 10 Μαρτίου 2010 — FOGGIA — Sociedade Gestora de Participações Sociais SA κατά Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais	25

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 134/38	Υπόθεση C-128/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 11 Μαρτίου 2010 — Ναυτιλιακή Εταιρεία Θάσου ΑΕ κατά Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας	25
2010/C 134/39	Υπόθεση C-129/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 11 Μαρτίου 2010 — Αμάλθεια Ι Ναυτική Εταιρεία κατά Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας	26
2010/C 134/40	Υπόθεση C-130/10: Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	26
2010/C 134/41	Υπόθεση C-132/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Leuven στις 15 Μαρτίου 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley και 3. Marie Joëlle Armel Halley κατά Belgische Staat	27
2010/C 134/42	Υπόθεση C-135/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Corte di Appello di Torino (Ιταλία) στις 15 Μαρτίου 2010 — SCF Consorzio Fonografici κατά Marco Del Corso	27
2010/C 134/43	Υπόθεση C-139/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 17 Μαρτίου 2010 — Prism Investments BV κατά J.A. van der Meer, ως συνδίκου πτωχεύσεως της Arilco Holland BV	28
2010/C 134/44	Υπόθεση C-316/08: Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Latex srl κατά Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'Economia e delle Finanze	28
2010/C 134/45	Υπόθεση C-290/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Telecom Italia Spa κατά Regione Autonoma della Sardegna, παρεμβαίνοντες: Space SpA και Passamonti Srl κ.λπ.	28
2010/C 134/46	Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2010 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Schwarzbräu GmbH (Ενωθείσες υποθέσεις C-364/09 P και C-365/09 P)	28

Γενικό Δικαστήριο

2010/C 134/47	Υπόθεση T-50/05: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Παροχή υπηρεσιών πληροφορικής που αφορούν μηχανοργανωμένα συστήματα παρακολούθησης της διακίνησης των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Προσφυγή ακυρώσεως — Διαγωνιζόμενη κοινοπραξία — Παραδεκτό — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των διαγωνιζομένων και αρχή της διαφάνειας — Κριτήρια αναθέσεως — Αρχές της χρηστής διοικήσεως και της επιμέλειας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	29
---------------	--	----

2010/C 134/48	Υπόθεση T-42/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 — Gollnisch κατά Κοινοβουλίου (Προνόμια και ασυλίες — Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Απόφαση περί μη υπερασπίσεως των προνομίων και των ασυλιών — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον εκλιπόν μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης — Αγωγή αποζημιώσεως — Συμπεριφορά προσαπτόμενη στο Κοινοβούλιο — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου απονέμοντος δικαιώματα σε ιδιώτες — Αιτιώδης συνάφεια)	29
2010/C 134/49	Υπόθεση T-338/07 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 — Bianchi κατά ETF (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Σύμβαση ορισμένης διάρκειας — Απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως — Άρθρο 47, στοιχείο β', του ΚΛΠ)	30
2010/C 134/50	Υπόθεση T-427/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 — Mirto Corporación Empresarial κατά ΓΕΕΑ — Maglificio Barbara (Mirtillino) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Mirtillino — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα MIRTO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	30
2010/C 134/51	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/08 έως T-7/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2010 — Nestlé κατά ΓΕΕΑ — Master Beverage Industries (Golden Eagle και Golden Eagle Deluxe) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως των εικονιστικών κοινοτικών σημάτων Golden Eagle και Golden Eagle Deluxe — Προγενέστερα εικονιστικά διεθνή και εθνικά σήματα τα οποία αναπαριστούν κύπελλο και κόκκους καφέ — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	31
2010/C 134/52	Υπόθεση T-363/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 — 2nine κατά ΓΕΕΑ — Pacific Sunwear of California (nollie) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος nollie — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό και διεθνές σήμα NOLI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Μη ύπαρξη ομοιότητας των προϊόντων — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009)]	31
2010/C 134/53	Υπόθεση T-364/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 — 2nine κατά ΓΕΕΑ — Pacific Sunwear of California (nollie) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος nollie — Προγενέστερα εθνικά και διεθνή λεκτικά σήματα NOLI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη ομοιότητας των προϊόντων — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)»]	32
2010/C 134/54	Υπόθεση T-423/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 — Inter-Nett 2000 κατά ΓΕΕΑ — Unión de Agricultores (HUNAGRO) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος HUNAGRO — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα UNIAGRO — Μερική απόρριψη της καταχωρίσεως — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 12, στοιχεία α' και β' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 12, στοιχεία α' και β' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	32

2010/C 134/55	Υπόθεση T-577/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2010 — Proges κατά Επιτροπής (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή κοινοτικών προσφορών — Πρόγραμμα κατάρτισης προτύπων χρήσεως γης — Απόρριψη της προσφοράς ενός διαγωνιζομένου — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Κριτήρια αναθέσεως) 33	33
2010/C 134/56	Υπόθεση T-130/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 — Eliza κατά ΓΕΕΑ — Went Computing Consultancy Group (eliza) [Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιέχει τη λέξη eliza — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα ELISE — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Απόρριψη καταχωρίσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]] 33	33
2010/C 134/57	Υπόθεση T-105/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2010 — MarketTools κατά ΓΕΕΑ — Optimus-Telecomunicacões (ZOOMERANG) («Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση της δίκης») 34	34
2010/C 134/58	Υπόθεση T-516/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 — Eriksen κατά Επιτροπής [«Αγωγή αποζημιώσεως — Επιπτώσεις του πυρηνικού ατυχήματος στο Thule (Γροιλανδία) στη δημόσια υγεία — Οδηγία 96/29/Ευρατόμ — Παράλειψη λήψεως μέτρων εκ μέρους της Επιτροπής έναντι κράτους μέλους — Αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος»] 34	34
2010/C 134/59	Υπόθεση T-5/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 — Lind κατά Επιτροπής [«Αγωγή αποζημιώσεως — Επιπτώσεις του πυρηνικού ατυχήματος στο Thule (Γροιλανδία) στη δημόσια υγεία — Οδηγία 96/29/Ευρατόμ — Παράλειψη λήψεως μέτρων εκ μέρους της Επιτροπής έναντι κράτους μέλους — Αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος»] 35	35
2010/C 134/60	Υπόθεση T-6/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 — Hansen κατά Επιτροπής [Αγωγή αποζημιώσεως — Επιπτώσεις του πυρηνικού ατυχήματος στο Thule (Γροιλανδία) στη δημόσια υγεία — Οδηγία 96/29/Ευρατόμ — Παράλειψη θεσπίσεως εκ μέρους της Επιτροπής μέτρων έναντι κράτους μέλους — Αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος] 35	35
2010/C 134/61	Υπόθεση T-155/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2010 — Maxcom κατά ΓΕΕΑ — Maxdata Computer (maxcom) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης) 36	36
2010/C 134/62	Υπόθεση T-1/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2010 — SNF κατά ΕΟΧΠ (Ασφαλιστικά μέτρα — REACH — Προσδιορισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος) 36	36
2010/C 134/63	Υπόθεση T-6/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2010 — Sviluppo Globale κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Απόρριψη προσφοράς — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Απώλεια ευκαιρίας — Έλλειψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας — Έλλειψη επείγοντος) .. 37	37

2010/C 134/64	Υπόθεση T-16/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2010 — Alisei κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόγραμμα «επισιτιστικής διευκόλυνσης» για τις αναπτυσσόμενες χώρες — Πρόσκληση υποβολής προτάσεων για τη χορήγηση επιδοτήσεων — Άρνηση επιδοτήσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Τυπικές παραλείψεις — Απαράδεκτο)	37
2010/C 134/65	Υπόθεση T-104/10: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Γερμανία κατά Επιτροπής	37
2010/C 134/66	Υπόθεση T-107/10: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Procter & Gamble Manufacturing Cologne κατά ΓΕΕΑ — Natura Cosméticos (NATURAVIVA)	38
2010/C 134/67	Υπόθεση T-109/10: Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής	39
2010/C 134/68	Υπόθεση T-110/10: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαρτίου 2010 — Insula κατά Επιτροπής	40
2010/C 134/69	Υπόθεση T-114/10: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2010 — Γερμανία κατά Επιτροπής	40
2010/C 134/70	Υπόθεση T-116/10: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2010 — Γερμανία κατά Επιτροπής	41
2010/C 134/71	Υπόθεση T-120/10: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2010 — ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής	42
2010/C 134/72	Υπόθεση T-121/10: Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2010 — Conte κ.λπ. κατά Συμβουλίου	43
2010/C 134/73	Υπόθεση T-123/10: Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2010 — Hartmann κατά ΓΕΕΑ (Complete)	45
2010/C 134/74	Υπόθεση T-124/10: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2010 — Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ — Vinotasia (VITASIA)	45
2010/C 134/75	Υπόθεση T-130/10: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2010 — Lux Management κατά ΓΕΕΑ — Zeis Excelsa (KULTE)	46
2010/C 134/76	Υπόθεση T-135/10: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2010 — Pieno žvaigždės κατά ΓΕΕΑ — Fattoria Scaldasole (Iogurt.)	47
2010/C 134/77	Υπόθεση T-138/10: Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής	47
2010/C 134/78	Υπόθεση T-143/10: Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2010 — Ben Ri Electrónica κατά ΓΕΕΑ — Sacopa (LT LIGHT-THECNO)	48

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 134/79	Υπόθεση T-144/10: Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2010 — Space Beach Club κατά ΓΕΕΑ — Flores Gómez (SpS space of sound)	49
2010/C 134/80	Υπόθεση T-303/94: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου, της 4ης Μαρτίου 2010 — de Jong κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	50
2010/C 134/81	Υπόθεση T-312/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 — Ελληνικός Νηογνώμων κατά Επιτροπής	50
2010/C 134/82	Υπόθεση T-350/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010 — Papierfabrik Hamburger-Spremberg κατά Επιτροπής	50
2010/C 134/83	Υπόθεση T-428/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 — Berenschot Groep κατά Επιτροπής	50

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 134/84	Υπόθεση F-7/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2010 — Faria κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση αξιολογήσεως — Περίοδος αξιολογήσεως 2006/2007 — Αίτημα ακυρώσεως της εκθέσεως αξιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ικανοποίηση της ηθικής βλάβης)	51
2010/C 134/85	Υπόθεση F-26/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2010 — N κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό — Ηθική παρενόχληση — Καθήκον αρωγής — Ηθική βλάβη)	51
2010/C 134/86	Υπόθεση F-33/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2010 — Tzvetanova κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Προϋποθέσεις του άρθρου 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Συνήθης διαμονή πριν από την ανάληψη καθηκόντων — Διαμονή ως φοιτητής στον τόπο υπηρεσίας κατά την περίοδο αναφοράς — Πρακτική άσκηση εκτός του τόπου υπηρεσίας κατά την περίοδο αναφοράς — Λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατοικία)	52
2010/C 134/87	Υπόθεση F-47/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Buschak κατά ΕΙΒΣΔΕ (Υπαλληλική υπόθεση — Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας — Περιγραφή των εργασιακών καθηκόντων του αναπληρωτή διευθυντή — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Έννομο συμφέρον — Προσφυγή-αγωγή προδήλως απαράδεκτη)	52
2010/C 134/88	Υπόθεση F-99/09: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Δεκεμβρίου 2009 — Παπαθανασίου κατά ΓΕΕΑ	52

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2010/C 134/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 113 της 1.5.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 100 της 17.4.2010

EE C 80 της 27.3.2010

EE C 63 της 13.3.2010

EE C 51 της 27.2.2010

EE C 37 της 13.2.2010

EE C 24 της 30.1.2010

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 23ης Μαρτίου 2010 [αιτήσεις του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Google France Google, Inc. κατά Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-236/08 έως C-238/08) ⁽¹⁾

[Σήματα — Διαδίκτυο — Μηχανή αναζήτησης — Διαφήμιση με τη χρήση λέξεων κλειδιών (“keyword advertising”) — Εμφάνιση, βάσει λέξεων κλειδιών που αντιστοιχούν σε σήματα, συνδέσμων προς ιστοτόπους ανταγωνιστών των δικαιούχων των εν λόγω σημάτων ή προς ιστοτόπους στους οποίους προβάλλονται προϊόντα απομίμησης — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5 — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 9 — Ευθύνη του εκμεταλλευόμενου τη μηχανή αναζήτησης — Οδηγία 2000/31/ΕΚ («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»)]

(2010/C 134/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Google France, Google, Inc.

κατά

Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour de Cassation — Ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', και 2 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης

Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), 9, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως γ' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1) και 14 της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 178, σ. 1) — Έννοια της «χρήσεως» του σήματος και δικαιώματα του δικαιούχου του — Παρέχων επ' αμοιβή υπηρεσίες διαχειρίσεως λέξεων-κλειδιών και βελτισποίησης αντιστοιχίσεων στο Διαδίκτυο, ο οποίος δεν κάνει καμία διαφήμιση για δικά του προϊόντα ή υπηρεσίες, αλλά θέτει στη διάθεση των διαφημιζομένων λέξεις-κλειδιά που αναπαράγουν ή μιμούνται καταχωρημένα σήματα και οργανώνει δια της εν λόγω συμβάσεως διαχειρίσεως λέξεων-κλειδιών τη δημιουργία και την προνομιακή εμφάνιση, με τη χρήση των εν λόγω λέξεων-κλειδιών, συνδέσμων προς ιστοτόπους όπου προωθούνται και διατίθενται μη αυθεντικά προϊόντα — Προϋποθέσεις απαλλαγής από την ευθύνη του παρέχοντος υπηρεσίες ο οποίος αποθηκεύει πληροφορίες παρεχόμενες από τους αποδέκτες των υπηρεσιών αυτών

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, και 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, έχουν την έννοια ότι ο δικαιούχος σήματος μπορεί να απαγορεύσει σε διαφημιζόμενο να προβάλει, βάσει μιας λέξης-κλειδιού πανομοιότυπης με το εν λόγω σήμα την οποία ο διαφημιζόμενος αυτός επέλεξε χωρίς τη συγκατάθεση του εν λόγω δικαιούχου στο πλαίσιο υπηρεσίας αντιστοιχίσεως στο Διαδίκτυο, διαφήμιση για προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπα με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε το εν λόγω σήμα, όταν η εν λόγω διαφήμιση δεν επιτρέπει ή επιτρέπει δυσχερώς στον μέσο χρήστη του Διαδικτύου να αντιληφθεί αν τα διαφημιζόμενα προϊόντα ή οι υπηρεσίες προέρχονται από τον δικαιούχο του σήματος ή από επιχείρηση που συνδέεται οικονομικά με αυτόν ή αν, αντιθέτως, προέρχονται από τρίτον.

2) Ο παρέχων την υπηρεσία αντιστοιχίσεως στο Διαδίκτυο ο οποίος αποθηκεύει ως λέξη-κλειδί σημείο πανομοιότυπο με σήμα και οργανώνει βάσει αυτής της λέξης-κλειδιού την εμφάνιση διαφημίσεων δεν κάνει χρήση του εν λόγω σημείου υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1 και 2, της οδηγίας 89/104 ή του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94.

3) Το άρθρο 14 της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»), έχει την έννοια ότι ο κανόνας του άρθρου αυτού έχει εφαρμογή στον παρέχοντα υπηρεσία αντιστοίχισης στο Διαδίκτυο όταν ο εν λόγω παρέχων δεν είχε ενεργό ρόλο που θα του επέτρεπε να έχει γνώση ή έλεγχο των αποθηκευμένων στοιχείων. Εάν δεν είχε τέτοιο ρόλο, ο εν λόγω πάροχος δεν έχει ευθύνη για τα στοιχεία που αποθήκευσε κατόπιν αιτήματος διαφημιζόμενου, εκτός εάν, έχοντας λάβει γνώση του παράνομου χαρακτήρα των στοιχείων αυτών ή των δραστηριοτήτων του εν λόγω διαφημιζόμενου, δεν προέβη αμέσως σε ενέργειες για να τα αποσύρει ή να καταστήσει αδύνατη την πρόσβαση σ' αυτά.

(¹) ΕΕ C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH κατά Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

(Υπόθεση C-278/08) (¹)

[Σήματα — Διαδίκτυο — Διαφήμιση βάσει λέξεων-κλειδίων (keyword advertising) — Εμφάνιση συνδέσμων προς ιστοτόπους ανταγωνιστών των δικαιούχων σημάτων πανομοιότυπων ή όμοιων προς λέξεις-κλειδιά — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 1]

(2010/C 134/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

κατά

Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1) — Καταχώριση σημείου

παρόμοιου ή πανομοιότυπου προς σήμα σε επιχείρηση παροχής υπηρεσιών, η οποία εκμεταλλεύεται μηχανή αναζήτησης στο Διαδίκτυο, ούτως ώστε, αφού εισαχθεί το εν λόγω σημείο ως όρος αναζήτησης, να εμφανίζονται αυτόματα στην οθόνη διαφημίσεις για προϊόντα ή υπηρεσίες παρόμοιες ή πανομοιότυπες προς εκείνες για τις οποίες έχει καταχωριστεί το επίμαχο σήμα («keyword advertising») — Χαρακτηρισμός της χρήσεως αυτής του σήματος ως χρήσεως της οποίας μπορεί να ζητήσει την απαγόρευση ο δικαιούχος του σήματος

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο δικαιούχος σήματος μπορεί να απαγορεύσει σε διαφημιζόμενο να διαφημίζει, βάσει λέξεως-κλειδιού πανομοιότυπης με το σήμα και επιλεγείσας από τον διαφημιζόμενο χωρίς τη συγκατάθεση του εν λόγω δικαιούχου στο πλαίσιο υπηρεσίας αντιστοίχισης στο διαδίκτυο, προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπα προς τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωριστεί το εν λόγω σήμα, εφόσον, λόγω της διαφημίσεως αυτής, ο μέσος χρήστης του διαδικτύου δεν δύναται ή δυσχεραίνεται να αντιληφθεί αν τα διαφημιζόμενα προϊόντα ή οι υπηρεσίες προέρχονται από τον δικαιούχο του σήματος ή από επιχείρηση που συνδέεται οικονομικά με αυτόν ή αν, αντιθέτως, προέρχονται από τρίτον.

(¹) ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Giudice di Pace di Ischia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Rosalba Alassini (C-317/08 και Filomena Califano κατά Wind SpA (C-318/08) και Lucia Anna Giorgia Iacono κατά Telecom Italia SpA (C-319/08) και Multiservice Srl κατά Telecom Italia SpA (C-320/08)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-317/08 έως C-320/08) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Καθολική υπηρεσία — Διαφορές μεταξύ τελικών χρηστών και παρεχόντων υπηρεσιών — Υποχρεωτική απόπειρα εξώδικου συμβιβασμού)

(2010/C 134/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Ischia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rosalba Alassini (C-317/08), Filomena Califano (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono (C-319/08), Multiservice Srl (C-320/08)

κατά

Telecom Italia SpA (C-317/08, Wind SpA (C-318/08), Telecom Italia SpA (C-319/08), Telecom Italia SpA (C-320/08)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Giudice di Pace di Ischia — Ερμηνεία της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία «καθολική υπηρεσία») (ΕΕ L 108, σ. 51), της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171, σ. 12), και του άρθρου 16 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου — Διαφορές στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών μεταξύ τελικών χρηστών και παρόχων υπηρεσιών, αντικείμενο των οποίων είναι η επίδικση αποζημίωσης για τη ζημία που θεωρεί ο ενάγων ότι υπέστη λόγω της μη εκτέλεσης της σύμβασης παροχής τηλεφωνικών υπηρεσιών από τον πάροχο υπηρεσιών — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει υποχρεωτική απόπειρα συμβιβασμού πριν από την άσκηση αγωγής — Δυνατότητα άσκησης αγωγής χωρίς προηγούμενη απόπειρα συμβιβασμού

Διατακτικό

Το άρθρο 34 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία «καθολική υπηρεσία»), έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας οι διαφορές στον τομέα υπηρεσιών ηλεκτρονικής επικοινωνίας μεταξύ τελικών χρηστών και παρόχων των εν λόγω υπηρεσιών, οι οποίες αφορούν δικαιώματα που απονέμει η εν λόγω οδηγία, πρέπει να αποτελούν αντικείμενο υποχρεωτικής απόπειρας εξώδικου συμβιβασμού, η οποία λειτουργεί ως προϋπόθεση του παραδεκτού των ενδίκων βοηθημάτων.

Οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας καθώς και η αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας επίσης δεν απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιβάλλει γι' αυτές τις διαφορές την προηγούμενη εφαρμογή εξώδικης διαδικασίας συμβιβασμού, οσάκις η διαδικασία αυτή δεν καταλήγει σε δεσμευτική για τα εμπλεκόμενα μέρη απόφαση, δεν καθυστερεί ουσιωδώς την άσκηση ενδίκου βοηθήματος, αναστέλλει την παραγραφή των οικείων δικαιωμάτων και δεν προκαλεί έξοδα, ή προκαλεί ελάχιστα έξοδα, στα ενδιαφερόμενα μέρη, εφόσον πάντως η ηλεκτρονική οδός δεν αποτελεί το μοναδικό μέσο προσβάσεως στην εν λόγω διαδικασία συμβιβασμού και είναι δυνατή η λήψη προσωρινών μέτρων σε εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες το επείγον της καταστάσεως τα επιβάλλει.

(¹) ΕΕ C 236 της 13.9.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société Olympique Lyonnais κατά Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

(Υπόθεση C-325/08) (¹)

(Άρθρο 39 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Περιορισμός — Επαγγελματίες ποδοσφαιριστές — Υποχρέωση του ποδοσφαιριστή να συνάψει την πρώτη σύμβαση ως επαγγελματία με τον σύλλογο ο οποίος τον κατήρτισε — Υποχρέωση του ποδοσφαιριστή να αποζημιώσει τον σύλλογο λόγω παραβάσεως της υποχρέωσης αυτής — Δικαιολόγηση — Σκοπός συνιστάμενος στην ενθάρρυνση της προσλήψεως και καταρτίσεως νέων ποδοσφαιριστών)

(2010/C 134/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Société Olympique Lyonnais

κατά

Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 39 ΕΚ — Εθνική διάταξη που υποχρεώνει ποδοσφαιριστή να καταβάλει αποζημίωση στον σύλλογο που τον κατήρτισε εάν, κατά το πέρας της περιόδου καταρτίσεώς του, υπογράψει σύμβαση επαγγελματία ποδοσφαιριστή με σύλλογο άλλου κράτους μέλους — Παρακώλυση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων — Πιθανή δικαιολόγηση του περιορισμού αυτού από την ανάγκη να ενθαρρύνεται η πρόσληψη και η κατάρτιση νέων επαγγελματιών ποδοσφαιριστών

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ δεν απαγορεύει ρύθμιση η οποία, προς επίτευξη του σκοπού που συνίσταται στην ενθάρρυνση της προσλήψεως και καταρτίσεως νέων ποδοσφαιριστών, διασφαλίζει την καταβολή αποζημίωσης στον σύλλογο καταρτίσεως σε περίπτωση κατά την οποία νέος ποδοσφαιριστής, κατά το πέρας της περιόδου καταρτίσεώς του, υπογράφει σύμβαση επαγγελματία ποδοσφαιριστή με σύλλογο άλλου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι η ρύθμιση αυτή είναι κατάλληλη για να διασφαλίσει την επίτευξη του σκοπού αυτού και δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του.

Η διασφάλιση της επίτευξεως του σκοπού αυτού δεν επιβάλλει ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, βάσει της οποίας ποδοσφαιριστής υπαγόμενος στην κατηγορία των ελπίδων ο οποίος, κατά το πέρας της περιόδου καταρτίσεώς του, υπογράφει σύμβαση επαγγελματία ποδοσφαιριστή με σύλλογο άλλου κράτους μέλους μπορεί να υποχρεωθεί στην καταβολή αποζημιώσεως, της οποίας το ύψος είναι ανεξάρτητο από τις πραγματικές δαπάνες καταρτίσεως.

(¹) ΕΕ C 247 της 27.9.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-392/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/82/ΕΚ — Αντιμετώπιση των κινδύνων από σοβαρά ατυχήματα σχετιζόμενα με επικίνδυνες ουσίες — Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Υποχρέωση καταρτίσεως εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης — Προθεσμία)

(2010/C 134/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quiñillán και A. Sipsos)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: B. Plaza Cruz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2003/105/ΕΚ (ΕΕ 1997, L 10, σ. 13) — Παράλειψη εκπονήσεως σχεδίων έκτακτης ανάγκης με τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται στον εκτός των μονάδων χώρο

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασιλείο της Ισπανίας, παραλείποντας να καταρτίσει εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης για όλες τις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 9 της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει το Βασιλείο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 272 της 25.10.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Sviluppo Italia Basilicata SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-414/08 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Γενική επιδότηση για υλοποίηση μέτρων ενισχύσεως μικρομεσαίων επιχειρήσεων — Προθεσμία υλοποιήσεως των επενδύσεων — Εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής]

(2010/C 134/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Sviluppo Italia Basilicata SpA (εκπρόσωποι: F. Sciaudone, R. Sciaudone και A. Neri, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, A. Dal Ferro, avvocato)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 8 Ιουλίου 2008, στην υπόθεση T-176/06, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της νυν αναρρεσείουσας με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 1706 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2006, περί μειώσεως της συνδρομής που χορηγήθηκε υπό τη μορφή συνολικής επιδοτήσεως από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) για την εφαρμογή μέτρων ενισχύσεως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Περιφέρεια Basilicata της Ιταλίας, στο πλαίσιο του κοινοτικού πλαισίου στήριξης για τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις περιφέρειες της Ιταλίας που προβλέπει ο στόχος αριθ. 1, και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας την οποία φέρεται ότι υπέστη από την εν λόγω απόφαση.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τη Sviluppo Italia Basilicata SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 301 της 22.11.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 — Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-419/08 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 2320/97 για την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση — Εξωσυμβατική ευθύνη — Ζημία — Αιτιώδης συνάφεια]

(2010/C 134/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Trubowest Handel GmbH (εκπρόσωποι: Κ. Αδαμαντοπούλου, Ε. Πετρίτση, δικηγόροι), Viktor Makarov (εκπρόσωποι: Κ. Αδαμαντοπούλου, Ε. Πετρίτση, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Ρ. Hix, G. Berrisch και G. Wolf, Rechtsanwälte), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Ν. Kahn και Η. van Vliet)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 9 Ιουλίου 2008, στην υπόθεση T-429/04, Trubowest Handel και Makarov κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε αγωγή αποζημιώσεως με σκοπό την αποκατάσταση της ζημίας που προβάλλεται ότι υπέστησαν οι ανααιρεσέοντες κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2320/97 του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής Ουγγαρίας, Πολωνίας, Ρωσίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρουμανίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1189/93 και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Δημοκρατίας της Κροατίας (ΕΕ L 322, σ. 1).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τους Trubowest Handel GmbH και V. Makarov στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 285 της 8.11.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — F. Gielen κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-440/08) ⁽¹⁾

[Άμεση φορολογία — Άρθρο 43 ΕΚ — Φορολογούμενος που είναι κάτοικος αλλοδαπής — Επιχειρηματίας — Δικαίωμα έκπτωσης υπέρ των ανεξάρτητων επαγγελματιών — Αριθμός ωρών εργασίας ως κριτήριο — Διάκριση μεταξύ φορολογούμενων κατοίκων ημεδαπής αφενός και κατοίκων αλλοδαπής αφετέρου — Δικαίωμα επιλογής της εξομοίωσης]

(2010/C 134/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

F. Gielen

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden, Den Haag — Ερμηνεία του άρθρου 43 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία η οποία παρέχει στους ελεύθερους επαγγελματίες το δικαίωμα να εκπίπτουν από τα φορολογητέα κέρδη τους ένα κατ' αποκοπή ποσό, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν αφιερώσει τουλάχιστον 1 225 ώρες ανά ημερολογιακό έτος στις δραστηριότητες μιας επιχείρησης — Δεν λαμβάνονται υπόψη, στην περίπτωση και μόνον του φορολογούμενου που είναι κάτοικος αλλοδαπής, οι ώρες που αφορούν δραστηριότητες επιχείρησης εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

Αντίκειται στο άρθρο 49 ΣΛΕΕ η εθνική ρύθμιση η οποία, όσον αφορά τη χορήγηση ενός φορολογικού οφέλους όπως είναι η επίμαχη στην κύρια δίκη έκπτωση υπέρ των ανεξάρτητων επαγγελματιών, δημιουργεί διακρίσεις σε βάρος των φορολογούμενων που είναι κάτοικοι αλλοδαπής, έστω και αν οι φορολογούμενοι αυτοί μπορούν να επιλέγουν, σε σχέση με το όφελος αυτό, την υπαγωγή τους στο καθεστώς που ισχύει για τους φορολογούμενους κατοίκους ημεδαπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 327 της 20.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Helmut Müller GmbH κατά Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

(Υπόθεση C-451/08) ⁽¹⁾

(Διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων δημοσίων έργων — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Έννοια — Πώληση από δημόσιο φορέα ακινήτου στο οποίο ο αγοραστής πρόκειται να εκτελέσει εργασίες — Έργο ανταποκρινόμενο σε σκοπούς πολεοδομικής ανάπτυξης που έχει θέσει οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης)

(2010/C 134/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Helmut Müller GmbH

κατά

Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

Παρισταμένων των: Gut Spascher Sand Immobilien GmbH, Δήμος του Wildeshausen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β' και παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Έννοια των όρων «δημόσια σύμβαση έργου» και «σύμβαση παραχώρησης δημοσίων έργων» — Υποχρέωση διεξαγωγής δημοσίου διαγωνισμού με αντικείμενο την πώληση ακινήτου από τρίτο, δεδομένου ότι ο αγοραστής πρόκειται να εκτελέσει σε μεταγενέστερο χρόνο εργασίες επί του ακινήτου οι οποίες ανταποκρίνονται σε σκοπούς πολεοδομικής ανάπτυξης που έχει θέσει οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης και το πρόγραμμα των οποίων έχει ήδη εγκρίνει ο οργανισμός αυτός προ της συνάψεως της συμβάσεως πωλήσεως

Διατακτικό

1) Η έννοια «δημόσιες συμβάσεις έργων» κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, δεν επιβάλλει το έργο που αποτελεί αντικείμενο της σύμβασης να εκτελείται ως υλικό και ενσώματο αγαθό που αποκτάται από την αναθέ-

τουσα αρχή, εφόσον το έργο αυτό εκτελείται προς άμεσο οικονομικό όφελος της αρχής αυτής. Η άσκηση από την εν λόγω αρχή ρυθμιστικών αρμοδιοτήτων σε ζητήματα πολεοδομίας δεν αρκεί για την πλήρωση της τελευταίας αυτής προϋποθέσεως

- 2) Για τη στοιχειοθέτηση της έννοιας «δημόσιες συμβάσεις έργων» κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/18, ο εργολήπτης πρέπει να υπέχει την άμεση ή έμμεση υποχρέωση εκτέλεσης του έργου που αποτελεί αντικείμενο της σύμβασης και η εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής να είναι δικαστικώς επιδιώξιμη, τηρουμένων των προϋποθέσεων του εθνικού δικαίου.
- 3) Οι «επακριβώς οριζόμενες από την αναθέτουσα αρχή ανάγκες», υπό την έννοια της τρίτης περιπτώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/18, δεν μπορούν να συνίστανται μόνο στην εξέταση από τη δημόσια αρχή ορισμένων πολεοδομικών σχεδίων που της έχουν υποβληθεί ή στην έκδοση πράξεως δυνάμει των ρυθμιστικών της αρμοδιοτήτων σε ζητήματα πολεοδομίας.
- 4) Υπό συνθήκες όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, αποκλείεται σύναψη σύμβασης παραχώρησης δημόσιου έργου υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18.
- 5) Υπό συνθήκες όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, οι διατάξεις της οδηγίας 2004/18 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση που δημόσια αρχή πωλεί ακίνητο σε επιχείρηση μολονότι μια άλλη δημόσια αρχή προτίθεται να συνάψει δημόσια σύμβαση έργου που αφορά το ακίνητο αυτό χωρίς ωστόσο να έχει τυπικώς αποφασίσει να κινήσει τη διαδικασία ανάθεσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 10.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Hof van Beroep te Gent (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Erotic Center BVBA κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-3/09) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α' — Παράρτημα Η — Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ — Έννοια των όρων «δικαίωμα εισόδου σε κινηματογράφο» — Ατομικός θάλαμος θεάσεως ταινιών κατά παραγγελία)

(2010/C 134/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Beroep te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Erotic Center BVBA

κατά

Belgische Staat

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Beroep te Gent — Ερμηνεία του παραρτήματος Η, κατηγορία 7, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) [νυν παραρτήματος III, σημείο 7, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1)] — Μειωμένος συντελεστής φόρου που εφαρμόζεται σε ορισμένες παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών — Κινηματογράφοι — Έννοια — Ατομικός θάλαμος θεάσεως ταινιών κατά παραγγελία

Διατακτικό

Η έννοια του δικαιώματος εισόδου σε κινηματογράφο, κατά το παράρτημα Η, έβδομη κατηγορία, πρώτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2001/4/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2001, δεν καλύπτει την πληρωμή στην οποία προβαίνει ο καταναλωτής προκειμένου να έχει δικαίωμα κατ' ιδίαν θεάσεως μιας ή περισσότερων ταινιών ή ακόμη αποσπασμάτων ταινιών, εντός αυτοτελούς χώρου, όπως είναι οι επίμαχοι στην κύρια δίκη θάλαμοι.

(¹) ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-79/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 13 και 132 — Οργανισμοί δημοσίου δικαίου — Ιδιότητα δημόσιας αρχής — Δραστηριότητες — Μη φορολόγηση — Φοροαπαλλαγές — Κοινωνικοπολιτιστικός, υγειονομικός και εκπαιδευτικός τομέας — «Ευρωπεριφέρειες» — Προώθηση της επαγγελματικής κινητικότητας — Διάθεση προσωπικού — Βάρος της αποδείξεως)

(2010/C 134/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και W. Roels)

Καθού: Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C.M. Wissels, D.J.M. de Grave και Y. de Vries)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', 13, 24, παράγραφος 1, και 132 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ.1) — Διάθεση προσωπικού στον υγειονομικό, στον εκπαιδευτικό και στον κοινωνικο-πολιτιστικό τομέα — Προώθηση της κινητικότητας των εργαζομένων — Ευρωπεριφέρεια

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 129 της 6.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV κατά Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

(Υπόθεση C-218/09) (¹)

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3665/87 — Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Εξαιρέση — Έννοια «ανωτέρας βίας» — Προϊόντα που χάθηκαν κατά τη μεταφορά]

(2010/C 134/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

κατά

Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van beroep te Brussel — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1) — Προϋποθέσεις για τη χορήγηση επιστροφών λόγω εξαγωγής — Εξάιρεση — Προϊόν που χάθηκε κατά τη μεταφορά λόγω ανωτέρας βίας

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1384/95 της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 1995, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αλλοίωση που υπέστη φορτίο βοείου κρέατος, υπό τις συνθήκες που περιγράφει το αιτούν δικαστήριο, δεν συνιστά ανωτέρα βία κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Santa Casa da Misericórdia de Lisboa κατά Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, πρώην Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

(Υπόθεση C-55/08) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Απαράδεκτο)

(2010/C 134/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

κατά

Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, πρώην Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Ερμηνεία των άρθρων 43, 49 και 56 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που αναθέτει σε έναν οργανισμό την αποκλειστική εκμετάλλευση των τυχηρών παιγνίων και των λαχείων και που καθιστά αξιόποινη πράξη τη διοργάνωση, πρόταση στο κοινό και συγκέντρωση, και μέσω Διαδικτύου, στοιχημάτων επί αθλητικών αγώνων — Επιβολή απαγορεύσεως σε επιχείρηση εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος, η οποία ασκεί τη δραστηριότητα εκμεταλλεύσεως στοιχημάτων και λαχείων on line, της προτάσεως στο κοινό, διοργανώσεως και εκμεταλλεύσεως αυτών των στοιχημάτων και λαχείων μέσω Διαδικτύου και της διαθέσεως κερδών στους κερδίζοντες

Διατακτικό

Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Πορτογαλία), με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2007, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2009 — Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-432/08 P) (¹)

(Αναίρεση — Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ανάλυση ιατρικών εξόδων — Σιωπηρή απόρριψη της αιτήσεως πλήρους επιστροφής των ιατρικών εξόδων που πραγματοποιήσε ο αναιρεσείων — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2010/C 134/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Luigi Marcuccio (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curral και C. Berardis-Kayser, A. Dal Ferro, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2008, T-296/05 και T-408/05, Marcuccio κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκαν ως απαράδεκτα τόσο το αίτημα ακυρώσεως δύο σιωπηρών αποφάσεων του γραφείου εκκαθαρίσεως εξόδων του κοινού καθεστώτος υγειονομικής ασφαλίσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να μην αναλάβει το 100 % ορισμένων ιατρικών εξόδων που πραγματοποίησε ο αναιρεσείων όσο και το αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να του καταβάλει κάποια ποσά τα οποία αντιστοιχούν σε ορισμένα από τα ιατρικά αυτά έξοδα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον Luigi Marcuccio στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 313 της 6.12.2008.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2010 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Buzzi Unicem SpA κ.λπ.

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-478/08 και C-479/08) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Οδηγία 2004/35/ΕΚ — Περιβαλλοντική ευθύνη — Ratione temporis εφαρμογή — Ρύπανση προκληθείσα προ της ημερομηνίας εκπνοής της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας αυτής και συνεχιζόμενη μετά την ημερομηνία αυτή — Εθνική ρύθμιση καταλογίζουσα τη δαπάνη αποκατάστασης ζημίας συνδεδεμένης με τη ρύπανση αυτή σε πλείονες επιχειρήσεις — Απαίτηση περί υπάρξεως δόλου ή αμέλειας — Απαίτηση περί υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας — Μέτρα αποκατάστασης — Υποχρέωση διαβουλεύσεως με τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις — Παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας)

(2010/C 134/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Buzzi Unicem SpA, ISAB Energy srl, Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-478/08), Dow Italia Divisione Commerciale Srl (C-479/08)

κατά

Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Prote-

zione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Sviluppo Italia SpA, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia)

παρισταμένων των: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SpA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Ερμηνεία του άρθρου 174 ΕΚ, της οδηγίας 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143, σ.56), και της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει στη διοίκηση να επιβάλλει σε ιδιώτες επιχειρηματίες τη λήψη μέτρων αποκατάστασης, ανεξαρτήτως της διεξαγωγής έρευνας με στόχο να προσδιοριστεί ο υπεύθυνος για την εν λόγω ρύπανση

Διατακτικό

1) Σε δεδομένη κατάσταση περιβαλλοντικής ρυπάνσεως, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις της κύριας δίκης:

— όταν οι όροι εφαρμογής *ratione temporis* και/ή *ratione materiae* της οδηγίας 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, δεν συντρέχουν, η κατάσταση αυτή ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο, τηρουμένων των κανόνων της Συνθήκης και υπό την επιφύλαξη λοιπών πράξεων του παραγωγού δικαίου·

— η οδηγία 2004/35 δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση παρέχουσα σε αρμόδια αρχή, ενεργούσα στο πλαίσιο της οδηγίας αυτής, τη δυνατότητα να τεκμαίρεται την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας, συμπεριλαμβανομένης της περιπτώσεως ρυπάνσεων διάχυτου χαρακτήρα, μεταξύ φορέων εκμεταλλεύσεως και διαπιστωθείσας ρυπάνσεως, λόγω ακριβώς της εγγύτητας των εγκαταστάσεών τους με τη ζώνη ρυπάνσεως. Σύμφωνα, όμως, με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», προκειμένου να τεκμαρθεί τέτοιου είδους αιτιώδους συνάφεια, η αρχή αυτή πρέπει να διαθέτει ευλογηφάνεις ενδείξεις ικανές να στηρίζουν την υπόθεσή της, όπως είναι η εγγύτητα της εγκαταστάσεως του φορέα εκμεταλλεύσεως με τη διαπιστωθείσα ρύπανση και αντιστοιχία μεταξύ των ρυπογόνων ουσιών που ανευρέθησαν και των συστατικών που χρησιμοποιεί ο εν λόγω φορέας εκμεταλλεύσεως στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του·

- τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 4, παράγραφος 5, και 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/35 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν η αρμόδια αρχή αποφασίζει να επιβάλλει μέτρα αποκαταστάσεως σε φορείς εκμεταλλεύσεως των οποίων οι δραστηριότητες εμπίπτουν στο παράρτημα III της οδηγίας αυτής, δεν οφείλει να αποδείξει ούτε πταίσμα ούτε αμέλεια ούτε δόλο εκ μέρους των φορέων εκμεταλλεύσεως των οποίων οι δραστηριότητες φέρονται ως ευθυνόμενες για την προκληθείσα ζημία στο περιβάλλον. Αντιθέτως, απόκειται στην αρχή αυτή, αφενός, να διεξαγάγει προηγουμένως έρευνα για τον εντοπισμό της πηγής της διαπιστωθείσας ρυπάνσεως, διαθέτοντας ευρεία διακριτική ευχέρεια ως προς τις διαδικασίες, τα μέσα που πρέπει να χρησιμοποιηθούν και τη διάρκεια της έρευνας αυτής. Αφετέρου, η αρχή αυτή οφείλει να αποδείξει, κατά τους εθνικούς κανόνες περί αποδείξεως, αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των δραστηριοτήτων των φορέων εκμεταλλεύσεως τους οποίους αφορούν τα μέτρα αποκαταστάσεως και της ρυπάνσεως αυτής·
- κατά το μέτρο που η υποχρέωση αποκαταστάσεως βαρύνει τους φορείς εκμεταλλεύσεως μόνον ανάλογα με τη συμμετοχή τους στην πρόκληση ρυπάνσεως ή στον κίνδυνο ρυπάνσεως, η αρμόδια αρχή οφείλει, καταρχήν, να αποδείξει τη συμμετοχή κάθε φορέα εκμεταλλεύσεως στη ρύπανση την οποία επιχειρεί να αποκαταστήσει και να λάβει υπόψη την αντίστοιχη συμβολή τους κατά τον υπολογισμό του κόστους των ενεργειών αποκαταστάσεως με το οποίο η αρχή αυτή επιβαρύνει τους εν λόγω φορείς εκμεταλλεύσεως, με την επιφύλαξη του άρθρου 9 της οδηγίας 2004/35.
- 2) Τα άρθρα 7 και 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/35, σε συνδυασμό με το παράρτημα II της οδηγίας αυτής, έχουν την έννοια ότι:
- η αρμόδια αρχή έχει τη δυνατότητα να τροποποιεί ουσιαστικά μέτρα αποκαταστάσεως περιβαλλοντικής ζημίας τα οποία αποφασίσθηκαν μετά τη διεξαγωγή διαδικασίας ανταλλαγής απόψεων σε συνεργασία με τους ενδιαφερόμενους φορείς εκμεταλλεύσεως και τα οποία έχουν ήδη εκτελεσθεί ή έχουν ήδη αρχίσει να εκτελούνται. Ωστόσο, προκειμένου να ληφθεί μία τέτοια απόφαση:
- η αρχή αυτή υπέχει την υποχρέωση ακρόασης των φορέων εκμεταλλεύσεως στους οποίους επιβάλλονται τέτοια μέτρα, εκτός αν ο επείγων χαρακτήρας της περιβαλλοντικής καταστάσεως απαιτεί άμεση δράση της αρμόδιας αρχής·
- η εν λόγω αρχή οφείλει, επίσης, να καλεί, μεταξύ άλλων, τα πρόσωπα στον οποίον τα οικόπεδα ή γεωτεμάχια θα πρέπει να εκτελεσθούν αυτά τα μέτρα αποκαταστάσεως να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους, τις οποίες λαμβάνει υπόψη·
- η αρχή αυτή οφείλει να λαμβάνει υπόψη τα κριτήρια του σημείου 1.3.1 του παραρτήματος II της οδηγίας και να περιλαμβάνει στην απόφασή της την αιτιολογία της επιλογής της, καθώς και, ενδεχομένως, τους λόγους για τους οποίους δεν χρειάζονταν ή δεν ήταν δυνατό να γίνει εμπεριστατωμένη εξέταση, όπως για παράδειγμα λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της περιβαλλοντικής καταστάσεως·
- υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η οδηγία 2004/35 δεν απαγορεύει εθνική νομοθεσία που παρέχει τη δυνατότητα στην αρμόδια αρχή να εξαρτά την άσκηση του δικαιώματος των φορέων εκμεταλλεύσεως τους οποίους αφορούν τα μέτρα περιβαλλοντικής αποκαταστάσεως να χρησιμοποιούν τα οικόπεδα ή γεωτεμάχια τους από την εκτέλεση των απαιτούμενων εργασιών, τούτο δε έστω και αν τα σχετικά μέτρα δεν αφορούν τα εν λόγω οικόπεδα ή γεωτεμάχια, διότι έχουν ήδη «εξυγιανθεί» ή ουδέποτε έχουν μολυνθεί. Πάντως, ένα τέτοιο μέτρο πρέπει να δικαιολογείται από τον σκοπό της αποφυγής της χειροτερεύσεως της περιβαλλοντικής καταστάσεως εκεί όπου τα εν λόγω μέτρα εκτελέσθηκαν ή, κατ' εφαρμογή της αρχής της προφυλάξεως, από τον σκοπό της πρόληψης της εμφανίσεως ή της επανεμφανίσεως άλλων περιβαλλοντικών ζημιών στα εν λόγω οικόπεδα ή γεωτεμάχια των φορέων εκμεταλλεύσεως, τα οποία βρίσκονται καθ' όλο το μήκος του αιγιαλού που αποτελεί αντικείμενο των εν λόγω μέτρων αποκαταστάσεως.

(¹) ΕΕ C 19 της 24.1.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 22ας Ιανουαρίου 2010 — ecoblue AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Υπόθεση C-23/09 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Προγενέστερο σήμα BLUE — Δεκτικό σημείο «Ecoblue» — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων]

(2010/C 134/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: ecoblue AG (εκπρόσωποι: C. Osterrieth, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αίτηση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Botis), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 12 Νοεμβρίου 2008 το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-281/07, *ecoblue AG* κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή του αιτούντος την καταχώριση του λεκτικού σήματος «EcoBlue», για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36 και 38, κατά της απόφασης R 844/2006-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ), της 25ης Απριλίου 2007, περί απορρίψεως της προσφυγής που ασκήθηκε κατά της απόφασης του τμήματος ανακοπών με την οποία απορρίφθηκε η καταχώριση του εν λόγω σήματος στο πλαίσιο της ανακοπής που άσκησε ο δικαιούχος του κοινοτικού λεκτικού σήματος «BLUE», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36, και 38, καθώς και άλλων κοινοτικών λεκτικών σημάτων που περιέχουν τη λέξη «BLUE»

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την *ecoblue AG* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening κατά AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

(Υπόθεση C-24/09) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 85/337/ΕΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον — Οδηγία 96/61 — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσως — Συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα — Δικαίωμα έννομης προστασίας κατά αποφάσεων χορηγήσεως αδειάς για σχέδια δυνάμενα να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον)

(2010/C 134/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

κατά

AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Högsta domstolen — Ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 2, 6, παράγραφοι 4, και 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου — Δήλωση της Επιτροπής (ΕΕ L 156, σ. 17) — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 14 και 15α της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ L 257, σ. 26), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ — Εθνική νομοθεσία η οποία επιτρέπει στις τοπικές ενώσεις μη κερδοσκοπικού σκοπού να μετέχουν στη διαδικασία που προηγείται της χορηγήσεως αδειάς για δραστηριότητες που έχουν επίπτωση στο περιβάλλον, αλλά εξαρτά το δικαίωμα των ενώσεων αυτών να ασκούν ένδικο μέσο ή βοήθημα κατά των δικαστικών και των διοικητικών αποφάσεων που αφορούν την παροχή αδειάς από την προϋπόθεση να έχουν ως καταστατικό σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος, να έχουν ασκήσει δραστηριότητα επί τρία τουλάχιστον έτη και να έχουν τουλάχιστον 2 000 μέλη

Διατακτικό

- 1) Κάθε μέλος του ενδιαφερόμενου κοινού, υπό την έννοια των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, καθώς και κατά την έννοια των άρθρων 2, σημείο 14, και 15α της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2003/35, διατάξεις που επαναλαμβάνουν τα άρθρα 2, σημείο 15, και 16 της οδηγίας 2008/1/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, πρέπει να έχει δικαίωμα να ασκήσει ένδικο βοήθημα κατά της απόφασης με την οποία ένα όργανο, το οποίο ανήκει στη δικαστική εξουσία ενός κράτους μέλους, αποφάνθηκε επί αιτήσεως χορηγήσεως αδειάς για σχέδιο, παρεμβαίνοντας στη διαδικασία ενώπιον του εν λόγω δικαιοδοτικού οργάνου, και να εκφράσει την άποψή του στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

- 2) Τα άρθρα 10α της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2003/35, και 15α της οδηγίας 96/61, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2003/35, διάταξη που επαναλαμβάνει το άρθρο 16 της οδηγίας 2008/1, αντικείμενα

σε διάταξη εθνικής νομοθεσίας η οποία προβλέπει το δικαίωμα προσφυγής στη δικαιοσύνη κατά αποφάσεις αφορώσας έργο το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής, αντιστοίχως, των οδηγιών 85/337, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2003/35, και 96/61, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2003/35, μόνο για τις ενώσεις προστασίας του περιβάλλοντος που έχουν τουλάχιστον 2 000 μέλη.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2010 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-43/09 P) (¹)

(Αναίρεση — Απόφαση της Επιτροπής περί μειώσεως του ποσού της χρηματοδοτικής συνδρομής από το Ταμείο Συνοχής για το έργο κατασκευής νέου διεθνούς αερολιμένα Αθηνών στα Σπάτα — Προσφυγή ακυρώσεως — Αρχές της μη αναδρομικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της αναλογικότητας — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2010/C 134/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Χ. Μειδάνης και Μ. Τασσοπούλου)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και Β. Conte)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 2008, T-404/05, Ελλάδα κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως E(2005) 3243 της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη μείωση της ενίσχυσης που χορηγήθηκε από το Ταμείο Συνοχής για το έργο αριθ. 95/09/65/040 που αφορά τον νέο διεθνή αερολιμένα Αθηνών στα Σπάτα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2010 — Γεώργιος Καρατζόγλου κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (ΕΥΑ), Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία υπεισήλθε στα δικαιώματα της ΕΑΡ

(Υπόθεση C-68/09 P) (¹)

(Αναίρεση — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Υπαλληλική υπόθεση — Αορίστου διάρκειας σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου — Καταγγελία συμβάσεως)

(2010/C 134/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Γεώργιος Καρατζόγλου (εκπρόσωπος: Σ. Α. Παππάς, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Ανασυγκρότηση (ΕΥΑ), Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία υπεισήλθε στα δικαιώματα της ΕΑΡ (εκπρόσωποι: D. Martin και J. Currall)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2008, T-471/04, Καρατζόγλου κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (ΕΥΑ) — Αναπομπή στο Πρωτοδικείο κατόπιν αναιρέσεως — Απόρριψη προσφυγής περί ακυρώσεως της αποφάσεως της ΕΥΑ να λύσει τη σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου που είχε συναφθεί με τον αναιρεσείοντα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Αρχή της χρηστής διοικήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τον Γεώργιο Καρατζόγλου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2010 — Iride SpA, Iride Energia SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-150/09) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση κηρυχθείσα συμβατή με την κοινή αγορά υπό τον όρο ο δικαιούχος να επιστρέψει προγενέστερη ενίσχυση κηρυχθείσα παράνομη — Συμβατότητα με το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ — Νομικές πλάνες — Παραμόρφωση της επιχειρηματολογίας των προσφευγουσών — Πλημμελής αιτιολογία — Αίτηση αναίρεσως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2010/C 134/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσες: Iride SpA, Iride Energia SpA (εκπρόσωποι: L. Radicati di Brozolo, M. Merola και T. Ubaldi, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Righini και G. Conte)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δευτερο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2009, T-25/07, Iride SpA και Iride Energia SpA, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/941/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 11/06 (πρώην N 127/05) που προτίθεται να χορηγήσει η Ιταλία υπέρ της AEM Torino (EE L 366, σ. 62) υπό μορφή επιχορηγήσεων με σκοπό την κάλυψη του μη ανακτήσιμου κόστους στον ενεργειακό τομέα, κατά το μέτρο που, με την απόφαση αυτή, αφενός, κρίνεται ότι πρόκειται για κρατική ενίσχυση και, αφετέρου, ορίζεται ως προϋπόθεση της συμβατότητας της ενισχύσεως με την κοινή αγορά η επιστροφή, από την AEM Torino, των ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί παρανόμως κατά το παρελθόν, στο πλαίσιο συστήματος ενισχύσεων υπέρ των λεγόμενων «δημοτικοποιημένων» επιχειρήσεων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τις Iride SpA και Iride Energia SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 153 της 4.7.2009.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε στις 23 Οκτωβρίου 2009 ο Δήμος Barcelos (Πορτογαλία) — Δήμος Barcelos κατά Πορτογαλικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-408/09)

(2010/C 134/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Δήμος Barcelos

Διάδικοι της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Δήμος Barcelos

Καθού: Πορτογαλικό Δημόσιο

Με διάταξη της 12ης Φεβρουαρίου 2010, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) κηρύσσει εαυτό προδήλως αναρμόδιο για να απαντήσει στο ερώτημα που τίθεται από τον Δήμο Barcelos

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshofs (Γερμανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2009 — eDate Advertising GmbH κατά X

(Υπόθεση C-509/09)

(2010/C 134/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: eDate Advertising GmbH

Καθού: X

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σε περίπτωση (επαπειλούμενης) προσβολής της προσωπικότητας από περιεχόμενα ιστοσελίδας, έχει η φράση «του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιολόγο γεγονός» του άρθρου 5, σημείο 3 του Κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός Βρυξέλλες I) ⁽¹⁾ την έννοια

ότι επιτρέπεται στο διγόμενο να εγείρει αγωγή επί παραλείψεως κατά του υπεύθυνου της ιστοσελίδας ενώπιον των δικαστηρίων οποιουδήποτε κράτους μέλους, από όπου υπάρχει δυνατότητα προσβάσεως στην ιστοσελίδα, ανεξαρτήτως του τόπου εγκαταστάσεως του υπεύθυνου της ιστοσελίδας,

ή μήπως

η δικαιοδοσία των δικαστηρίων κράτους μέλους, στο οποίο δεν είναι εγκατεστημένος ο υπεύθυνος της ιστοσελίδας, προϋποθέτει έναν ειδικότερο δεσμό μεταξύ του προσβαλλόμενου περιεχομένου ή της συγκεκριμένης ιστοσελίδας και του κράτους της έδρας του δικαστηρίου (δεσμός με το κράτος), πέραν της τεχνικής δυνατότητας προσβάσεως;

- 2) Στην περίπτωση που απαιτείται ένας τέτοιου είδους ειδικότερος εσωτερικός δεσμός:

Βάσει ποιων κριτηρίων καθορίζεται ο δεσμός αυτός;

Έχει σημασία, αν η συγκεκριμένη ιστοσελίδα απευθύνεται, βάσει του σκοπού για τον οποίο την προορίζει ο υπεύθυνός της, ειδικά (και) στους χρήστες του Διαδικτύου στο κράτος της έδρας του δικαστηρίου, ή αρκεί ότι οι πληροφορίες που δημοσιεύονται στη σελίδα παρουσιάζουν αντικειμενικά δεσμό με το κράτος της έδρας του δικαστηρίου υπό την έννοια, ότι η πιθανή σύγκρουση μεταξύ των συμφερόντων του ενάγοντος σχετικά με το σεβασμό της προσωπικότητάς του, αφενός, και του υπεύθυνου της ιστοσελίδας σχετικά με την ελεύθερη διαμόρφωση της σελίδας του και την πληροφόρηση του κοινού αφετέρου, ενδέχεται, με βάση τα δεδομένα της συγκεκριμένης υποθέσεως, και ιδίως λόγω του περιεχομένου της προσβαλλόμενης ιστοσελίδας, να έχει πράγματι επέλθει ή να επέλθει μελλοντικά στο κράτος της έδρας του δικαστηρίου;

- 3) Εξαρτάται ο ειδικός εσωτερικός δεσμός ιδίως από τον αριθμό των επισκέψεων που δέχτηκε η προσβαλλόμενη ιστοσελίδα από το κράτος της έδρας του δικαστηρίου; Στην περίπτωση που για την κατάφαση της αρμοδιότητας δεν απαιτείται ειδικότερος εσωτερικός δεσμός, ή που αυτός τεκμαίρεται ήδη από το γεγονός, ότι οι προσβαλλόμενες πληροφορίες παρουσιάζουν αντικειμενικά κάποιον ειδικότερο δεσμό με το κράτος της έδρας του δικαστηρίου υπό την έννοια, ότι μία σύγκρουση αντίτιτων συμφερόντων στο κράτος της έδρας του δικαστηρίου ενδέχεται, υπό τα δεδομένα της συγκεκριμένης περιπτώσεως, και ιδίως εξαιτίας του περιεχομένου της προσβαλλόμενης ιστοσελίδας, να έχει πράγματι επέλθει ή να επέλθει μελλοντικά, και για την αναγνώριση της υπάρξεως ειδικού εσωτερικού δεσμού δεν απαιτείται ελάχιστος αριθμός επισκέψεων της προσβαλλόμενης ιστοσελίδας προερχόμενων από το κράτος της έδρας του δικαστηρίου;

Θα πρέπει να ερμηνεύεται το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως

του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (στο εξής: οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο) ⁽²⁾ κατά τρόπο, ώστε να προσδίδεται στις παραπάνω διατάξεις χαρακτηρισμού κανόνων συγκρούσεως δικαίων υπό την έννοια, ότι επιβάλλουν την αποκλειστική εφαρμογή του ισχύοντος στη χώρα εγκαταστάσεως δικαίου, εκτοπίζοντας τους εθνικούς κανόνες συγκρούσεως δικαίων,

ή μήπως

οι διατάξεις αυτές αποτελούν διορθωτικό κανόνα σε επίπεδο ουσιαστικού δικαίου, με τον οποίο η ουσιαστική συνέπεια του κριθέντος με βάση τους εθνικούς κανόνες συγκρούσεως δικαίων ως εφαρμοστέου δικαίου τροποποιείται και περιορίζεται στις απαιτήσεις της χώρας εγκαταστάσεως;

Στην περίπτωση που το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο, έχει το χαρακτήρα κανόνα συγκρούσεως δικαίων:

Επιβάλλουν οι εν λόγω διατάξεις απλώς την αποκλειστική εφαρμογή του ισχύοντος στη χώρα εγκαταστάσεως ουσιαστικού δικαίου ή μήπως επιβάλλουν και την εφαρμογή των ισχυόντων στο κράτος αυτό κανόνων συγκρούσεως δικαίων, έτσι ώστε να διατηρείται η δυνατότητα αναπομπής («renvoi») του δικαίου της χώρας εγκαταστάσεως στο δίκαιο της χώρας προορισμού;

(1) ΕΕ L 12, σ. 1.

(2) ΕΕ L 178, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Trani (Ιταλία) στις 13 Ιανουαρίου 2010 — VINO COSIMO DAMIANO κατά Poste Italiane SpA

(Υπόθεση C-20/10)

(2010/C 134/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Trani

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: VINO COSIMO DAMIANO

Εναγόμενη: Poste Italiane SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στη ρήτρα 8, σημείο 3, της συμφωνίας-πλαίσιο, η οποία τέθηκε σε εφαρμογή με την οδηγία 1999/70/ΕΚ⁽¹⁾, η εθνική ρύθμιση (όπως η ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 1 bis, του ν.δ. 368/2001), η οποία, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από την CES, την UNICE και το CEEP, πρόσδεσε στην εθνική νομοθεσία μια περίπτωση «αναιτιολόγητης» πρόσληψης υπαλλήλων της SpA Poste Italiane με σύμβαση ορισμένου χρόνου;
- 2) Αρκεί, ως δικαιολογητικός λόγος για τη reformatio in pejus (μεταβολή επί τα χείρω) της προϊσχύουσας νομοθεσίας για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου και ως λόγος μη εφαρμογής της απαγόρευσης που προβλέπει η ρήτρα 8, σημείο 3, της συμφωνίας-πλαίσιο, η οποία τέθηκε σε εφαρμογή με την οδηγία 1999/70/ΕΚ, η –εκ μέρους του εθνικού νομοθέτη– επιδίωξη οποιουδήποτε σκοπού, εφόσον ο σκοπός αυτός δεν συνίσταται στην εφαρμογή της προαναφερθείσας οδηγίας, ή πρέπει ο σκοπός αυτός όχι μόνο να είναι άξιος τουλάχιστον ισοδύναμης προστασίας με τον διακυβευόμενο σκοπό, αλλά και να έχει «εκφραστεί» ρητά;
- 3) Αντιβαίνει στη ρήτρα 3, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσιο, η οποία τέθηκε σε εφαρμογή με την οδηγία 1999/70/ΕΚ, η εθνική ρύθμιση (όπως η ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 1 bis, του ν.δ. 368/2001), η οποία, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από την CES, την UNICE και το CEEP, πρόσδεσε στην εθνική νομοθεσία μια περίπτωση «αναιτιολόγητης» πρόσληψης υπαλλήλων της SpA Poste Italiane με σύμβαση ορισμένου χρόνου;
- 4) Αντιβαίνει στην κοινοτική γενική αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων και της ισότητας η εθνική ρύθμιση (όπως η ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 1 bis, του ν.δ. 368/2001), η οποία, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από την CES, την UNICE και το CEEP, πρόσδεσε στην εθνική νομοθεσία μια περίπτωση «αναιτιολόγητης» πρόσληψης που αποβαίνει σε βάρος των υπαλλήλων της SpA Poste Italiane, καθώς και άλλων επιχειρήσεων του ίδιου ή άλλου τομέα έναντι της εν λόγω εταιρίας;
- 5) Αντιβαίνει στα άρθρα 82, πρώτο εδάφιο, [ΕΚ] και 86, παράγραφοι 1 και 2, [ΕΚ] η εθνική ρύθμιση (όπως η ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 1 bis, του ν.δ. 368/2001), η οποία, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από την CES, την UNICE και το CEEP, πρόσδεσε στην εθνική νομοθεσία μια περίπτωση «αναιτιολόγητης» πρόσληψης υπέρ μόνο της SpA Poste Italiane (επιχείρησης της οποίας το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο), πράγμα που συνιστά περίπτωση καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης;

- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στα παραπάνω ερωτήματα: Υποχρεούνται τα εθνικά δικαστήρια να μην εφαρμόζουν την αντίθετη προς το κοινοτικό δικαιο εθνική ρύθμιση;

(¹) ΕΕ L 175, σ. 3.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Δημοκρατία της Σλοβακίας) στις 9 Φεβρουαρίου 2010 — ΡΟΗΟΤΟΒΟΣΤ s.r.o. κατά Iveta Korčkovská

(Υπόθεση C-76/10)

(2010/C 134/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η Σλοβακίας

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Prešove

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: ΡΟΗΟΤΟΒΟΣΤ s.r.o.

Εφεσίβλητη: Iveta Korčkovská

Προδικαστικά ερωτήματα**1) Πρώτο προδικαστικό ερώτημα**

- α) Ερωτάται αν η αφορώσα το συνολικό κόστος της πιστώσεως για τον καταναλωτή, εκφραζόμενο ως ποσοστό (συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο: στο εξής ΣΕΠΕ), παράμετρος είναι τόσο σημαντική ώστε, εφόσον δεν μνημονεύεται στη σύμβαση, το κόστος της πιστώσεως για τον καταναλωτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως διαφανές, αρκούντως σαφές και κατανοητό.
- β) Ερωτάται αν το πλαίσιο προστασίας του καταναλωτή, την οποία διασφαλίζει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, είναι τέτοιο ώστε και το κόστος να μπορεί να εκληφθεί ως καταχρηστική ρήτρα απανώσα σε σύμβαση περί χορηγήσεως πιστώσεως στον καταναλωτή ως εκ του ότι είναι ανεπαρκώς διαφανές και κατανοητό ή αν η σύμβαση δεν περιλαμβάνει την αφορώσα το στοιχείο του ποσοστού επί του συνολικού κόστους της πιστώσεως που χορηγείται στον καταναλωτή και το κόστος [της πιστώσεως] εκφράζεται μόνον μέσω χρηματικού ποσού συμποσούμενου σε πολλαπλά παρεπόμενα έξοδα, μνεία των οποίων γίνεται εν μέρει στη σύμβαση και εν μέρει στους γενικούς όρους της συμβάσεως.

2) Δεύτερο προδικαστικό ερώτημα

α) Ερωτάται αν η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές έχει την έννοια ότι ο εθνικός δικαστής, ο οποίος αποφαινεται επί αιτήσεως αναγκαστικής εκτελέσεως διαιτητικής αποφάσεως με ισχύ δεδικασμένου, εκδοθείσας ερημοδικούντως του καταναλωτή, εφόσον διαθέτει προς τον σκοπό αυτό τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τη νομική και πραγματική κατάσταση, οφείλει να κρίνει αυτεπαγγέλτως το δυσανάλογο κυρώσεως απαντώσας σε σύμβαση περί χορηγήσεως πιστώσεως την οποία συνήψε ο χρηματοδότης με τον καταναλωτή όταν, δυνάμει των εθνικών δικονομικών κανόνων, είναι εφικτή παρόμοια εκτίμηση στο πλαίσιο αναλόγων δικών οι οποίες κινήθηκαν με βάση το εθνικό δίκαιο.

β) Εφόσον πρόκειται για δυσανάλογο, σε σχέση με την αθέτηση των υποχρεώσεων του καταναλωτή, κύρωση, ερωτάται αν επαπόκειται στον κρίνοντα δικαστή να συναγάγει όλες τις απορρέουσες, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, συνέπειες από το γεγονός αυτό ώστε να διασφαλίζεται ότι ο συγκεκριμένος καταναλωτής δεν δεσμεύεται από την ανωτέρω κύρωση.

γ) Ερωτάται αν κύρωση συνιστάμενη στο 0,25 % ημερησίως, ήτοι στο 91,25 % ετησίως, επί του οφειλομένου ποσού της πιστώσεως μπορεί να εκληφθεί ως κακόβουλη λόγω του δυσανάλογου χαρακτήρα της.

3) Τρίτο προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται αν το πλαίσιο της προστασίας του καταναλωτή κατά την εφαρμογή των κανόνων της Ενώσεως (οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, οδηγία 2008/48/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστεως και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου) επί των συμβάσεων πίστεως στους καταναλωτές είναι τέτοιο ώστε, εφόσον με βάση τη σύμβαση καταστρατηγούνται οι προβλεπόμενες για την προστασία του καταναλωτή στο πλαίσιο συμβάσεων καταναλωτή διατάξεις και, με βάση παρόμοια σύμβαση, έχει ήδη υποβληθεί αίτηση για την έκδοση απογράφου διαιτητικής αποφάσεως, ο δικαστής αναστέλλει τη διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως ή διατάσσει την εκτέλεση εις βάρος του οφειλέτη μόνο μέχρι του ύψους του μη καταβληθέντος τμήματος της εισπραχθείσας πιστώσεως, εφόσον, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις, είναι εφικτή η εκτίμηση της εν λόγω διαιτητικής αποφάσεως και ο δικαστής διαθέτει τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τη νομική και πραγματική κατάσταση.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το **Tribunal Supremo (Ισπανία)** στις 12 Φεβρουαρίου 2010 — **Telefónica Móviles España S.A. κατά Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)**

(Υπόθεση C-85/10)

(2010/C 134/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίμουσα: Telefónica Móviles España S.A.

Αναρεσίβλητη: Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/13/ΕΚ⁽¹⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών [...], και, ειδικότερα, η ανάγκη βέλτιστης χρήσης των πόρων εν ανεπαρκεία και η ανάγκη παροχής κινήτρων για καινοτόμες υπηρεσίες την έννοια ότι δεν επιτρέπουν τη θέσπιση και εφαρμογή εθνικής ρύθμισης που να αποσυνδέει το ύψος της επιβάρυνσης που επιβάλλεται σε αυτή την κατηγορία πόρων (δηλαδή το ύψος του τέλους αποκλειστικής χρήσης συχνοτήτων του δημόσιου ραδιοφάσματος) από τον ειδικό σκοπό για τον οποίο προηγούμενως προβλεπόταν ρητά ότι προοριζόταν η επιβάρυνση αυτή (τη χρηματοδότηση της έρευνας και της κατάρτισης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, καθώς και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας), χωρίς να προβλέπει παράλληλα κανέναν άλλο ειδικό προορισμό για την εν λόγω επιβάρυνση;

2) Αντιβαίνει στο εν λόγω άρθρο 11, παράγραφος 2, και ειδικότερα στην ανάγκη βέλτιστης χρήσης των πόρων εν ανεπαρκεία και στην ανάγκη παροχής κινήτρων για καινοτόμες υπηρεσίες, η εθνική ρύθμιση που αυξάνει σημαντικά, χωρίς προφανή δικαιολογητικό λόγο, το ύψος του τέλους για ένα ψηφιακό σύστημα DCS-1800, ενώ παράλληλα δεν μεταβάλλει το ύψος του τέλους για τα αναλογικά συστήματα πρώτης γενιάς, όπως είναι το TACS;

⁽¹⁾ ΕΕ L 112, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 133, σ. 66.

⁽¹⁾ ΕΕ L 117, σ. 15.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2010 — Finanzamt Essen-NordOst κατά GFKL Financial Services AG

(Υπόθεση C-93/10)

(2010/C 134/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού και αναιρεσείων: Finanzamt Essen-NordOst

Προσφεύγουσα και αναιρεσίβλητη: GFKL Financial Services AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 2, σημείο 1, και 4 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών:

Υφίσταται, σε περίπτωση πωλήσεως (αγοράς) επισφαλών απαιτήσεων επί τη βάσει της αναλήψεως της δραστηριότητας εισπράξεως απαιτήσεων και του κινδύνου μη ικανοποίησης των απαιτήσεων αυτών εκ μέρους των οφειλετών, παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας και άσκηση οικονομικής δραστηριότητας του αγοραστή των απαιτήσεων ακόμη και όταν η τιμή πωλήσεως

— δεν υπολογίζεται επί τη βάσει της ονομαστικής αξίας των απαιτήσεων κατόπιν συνομολογήσεως κατ' αποκοπήν μείωσης για την ανάληψη της διενέργειας των πράξεων εισπράξεως των απαιτήσεων και του κινδύνου μη ικανοποίησης των απαιτήσεων αυτών εκ μέρους των οφειλετών, αλλά

— προσδιορίζεται επί τη βάσει του εκτιμώμενου για την εκάστοτε αίτηση κινδύνου μη ικανοποίησώς της, ενώ στις πράξεις εισπράξεως των απαιτήσεων προσδίδεται δευτερεύουσα μόνο σημασία σε σχέση με τη μείωση που αναλογεί στον κίνδυνο μη ικανοποίησώς των απαιτήσεων;

- 2) Σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 13, Β, στοιχείο δ', σημεία 2 και 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, σε περίπτωση καταφατικής απάντησώς στο ερώτημα 1:

α) Απαλλάσσεται του φόρου, ως χορήγηση άλλης ασφάλειας ή εγγυήσεως, η εκ μέρους του αγοραστή απαιτήσεων ανάληψη του κινδύνου μη ικανοποίησης των απαιτήσεων αυτών στο πλαίσιο εξαγοράς επισφαλών απαιτήσεων σε

τιμή πωλήσεως που είναι σημαντικά κατώτερη της ονομαστικής αξίας των απαιτήσεων;

β) Εάν η ανάληψη του κινδύνου μη ικανοποίησης των απαιτήσεων απαλλάσσεται του φόρου: απαλλάσσεται του φόρου η διενέργεια των πράξεων εισπράξεως των απαιτήσεων, ως τμήμα ενιαίας παροχής ή ως παρεπόμενη παροχή, ή υπόκειται στον φόρο ως αυτοτελής παροχή;

- 3) Σχετικά με την ερμηνεία άρθρου 11, Α, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, εάν στο ερώτημα 1 δοθεί καταφατική απάντηση και δεν υφίσταται απαλλασσόμενη του φόρου παροχή:

Το αντίτιμο για την υποκείμενη στον φόρο παροχή προσδιορίζεται επί τη βάσει της εκτιμήσεως των μερών όσον αφορά τις δαπάνες εισπράξεως ή επί τη βάσει των πραγματικών δαπανών εισπράξεως;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε η Oberste Berufungs- und Disziplarkommission (Αυστρία) στις 23 Φεβρουαρίου 2010 — Gentcho Pavlov και Gregor Famira κατά Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

(Υπόθεση C-101/10)

(2010/C 134/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberste Berufungs- und Disziplarkommission

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Gentcho Pavlov, Gregor Famira

Καθού: Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είχε το άρθρο 38, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου ⁽¹⁾, απευθείας εφαρμογή, κατά το διάστημα από 2 Ιανουαρίου 2004 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2006, στις υποθέσεις που αφορούσαν την εγγραφή Βούλγαρων υπηκόων στο μητρώο ασκούμενων δικηγόρων;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

2) Αντέβαιναν στο άρθρο 38, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου, η εφαρμογή του άρθρου 30, παράγραφοι 1 και 5, του Rechtsanwaltsordnung [αυστριακού δικηγορικού κώδικα], κατά το οποίο μία από τις προϋποθέσεις εγγραφής είναι η απόδειξη της κατοχής της αυστριακής ιθαγένειας ή άλλης ιθαγένειας που εξομοιώνεται προς την αυστριακή, επί της αίτησης που υπέβαλε στις 2 Ιανουαρίου 2004 ο Βούλγαρος υπήκοος που απασχολούνταν σε Αυστριακό δικηγόρο και με την οποία ζητούσε να του επιτραπεί η εγγραφή στο μητρώο των Αυστριακών ασκούμενων δικηγόρων και να του χορηγηθεί πιστοποιητικό νομιμοποίησης κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, του αυστριακού δικηγορικού κώδικα, και η απόρριψη της αίτησης αυτής, η οποία στηρίχθηκε στο στοιχείο της ιθαγένειας και μόνο, μολονότι ο ενδιαφερόμενος πληρούσε τις λοιπές προϋποθέσεις και κατείχε άδεια εγκατάστασης και εργασίας στην Αυστρία;

άλλων υποψηφίων για το εν λόγω τμήμα και ειδικότερα των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στο τμήμα επαγγελματικής εκπαίδευσης, έτσι ώστε να μπορέσει ο αιτών να παρουσιάσει ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής πραγματικά περιστατικά από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη άμεσης ή έμμεσης διάκρισης»;

2) Παρέχει το άρθρο 4 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου στον αιτούντα συμμετοχή σε τμήμα επαγγελματικής εκπαίδευσης που θεωρεί ότι απορρίφθηκε η αίτηση συμμετοχής του στο τμήμα αυτό «βάσει των ιδίων κριτηρίων» και ότι υπέστη διάκριση «βασιζόμενη στο φύλο» το δικαίωμα να λάβει γνώση στοιχείων που έχει στην κατοχή ο παρέχων το τμήμα εκπαίδευσης σχετικά με τα προσόντα των άλλων υποψηφίων για το εν λόγω τμήμα και ειδικότερα των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί σε αυτό;

(¹) ΕΕ L 358, της 31.12.1994, σ. 3.

3) Παρέχει το άρθρο 3 της οδηγίας 2002/73/ΕΚ ⁽³⁾ του Συμβουλίου, που απαγορεύει «την άμεση ή έμμεση διάκριση λόγω φύλου» όσον αφορά την πρόσβαση στην επαγγελματική εκπαίδευση το δικαίωμα στον αιτούντα συμμετοχή σε τμήμα επαγγελματικής εκπαίδευσης που υποστηρίζει ότι υπέστη διάκριση «λόγω φύλου» όσον αφορά την πρόσβαση στην επαγγελματική εκπαίδευση, να λάβει γνώση στοιχείων που έχει στην κατοχή της ο παρέχων το τμήμα σχετικά με τα προσόντα άλλων υποψηφίων για το εν λόγω τμήμα και ειδικότερα των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στο τμήμα επαγγελματικής εκπαίδευσης;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland στις 24 Φεβρουαρίου 2010 — Patrick Kelly κατά National University of Ireland

(Υπόθεση C-104/10)

(2010/C 134/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Patrick Kelly

Εφεσίβλητο: National University of Ireland

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Παρέχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/80/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου το δικαίωμα στον αιτούντα συμμετοχή σε τμήμα επαγγελματικής εκπαίδευσης που θεωρεί ότι απορρίφθηκε η συμμετοχή του στο τμήμα διότι δεν εφαρμόστηκε στην περίπτωση του η αρχή της ίσης μεταχείρισης το δικαίωμα προσβάσεως σε πληροφορίες σχετικά με τα προσόντα των

4) Διαφέρει η φύση της υποχρέωσης του άρθρου 267, παράγραφος 3 ΣΛΕΕ σε κράτος μέλος όπου ισχύει το κατηγορητικό (κατ' αντιδιαστολή προς το ανακριτικό) νομικό σύστημα και κατά τι;

5) Επηρεάζεται το τυχόν δικαίωμα προσβάσεως σε πληροφορίες κατά τις προαναφερθείσες οδηγίες από την εφαρμογή κοινοτικών ή εθνικών διατάξεων περί εμπιστευτικότητας;

(¹) Οδηγία 97/80/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με το βάρος απόδειξης σε περιπτώσεις διακριτικής μεταχείρισης λόγω φύλου (ΕΕ L 14, σ. 6)

(²) Οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ L 39, σ. 40)

(³) Οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ L 269, σ. 15)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 25 Φεβρουαρίου 2010 — Enel Maritsa Iztok 3 κατά του Διευθυντή της Διεύθυνσης «Αναγκαστική εκτέλεση: διενέργεια και ένδικες διαφορές» της Σόφιας του Κεντρικού Γραφείου της Εθνικής Υπηρεσίας Δημόσιων Εσόδων

(Υπόθεση C-107/10)

(2010/C 134/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Enel Maritsa Iztok 3

Καθού: Ο Διευθυντής της Διεύθυνσης «Αναγκαστική εκτέλεση: διενέργεια και ένδικες διαφορές» της Σόφιας του Κεντρικού Γραφείου της Εθνικής Υπηρεσίας Δημόσιων Εσόδων

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν το άρθρο 18, παράγραφος 4, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾, και το άρθρο 183, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽²⁾, την έννοια ότι επιτρέπουν, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης,

1) να παρατείνεται, κατόπιν τροποποίησης του νόμου με σκοπό την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, η προθεσμία για την επιστροφή του ΦΠΑ μέχρι την ημέρα της έκδοσης της απόφασης φορολογικού ελέγχου, επειδή εντός 45 ημερών από την υποβολή της φορολογικής δήλωσης κινήθηκε έναντι του ενδιαφερόμενου διαδικασία φορολογικού ελέγχου, χωρίς να οφείλονται για το χρονικό αυτό διάστημα τόκοι επί του ποσού το οποίο αφορά η επιστροφή, αν συντρέχουν ταυτόχρονα οι ακόλουθες περιστάσεις:

α) πριν από την τροποποίηση αυτή είχε παρέλθει η προβλεπόμενη από τον νόμο 45ήμερη προθεσμία επιστροφής του φόρου και είχαν αρχίσει να τρέχουν τόκοι επί του ποσού της επιστροφής ανεξάρτητα από την κίνηση της διαδικασίας φορολογικού ελέγχου,

β) κατά τον φορολογικό έλεγχο διαπιστώθηκε ότι το ποσό του προς επιστροφή φόρου το οποίο αναγραφόταν στη δήλωση ήταν ακριβές,

γ) η μόνη νομική δυνατότητα που έχει ο υποκείμενος στον φόρο να συντομεύσει την προθεσμία αυτή συνίσταται στην παροχή ασφάλειας υπό μορφή μετρητών, κρατικών ομολόγων ή ανεπιφύλακτης και αμετάκλητης τραπεζικής εγγύησης ορισμένης διάρκειας που να καλύπτει το ποσό που αφορά η επιστροφή;

2) να προβλέπονται αφενός προθεσμία για την επιστροφή του ΦΠΑ διάρκειας 45 ημερών από την υποβολή της φορολογικής δήλωσης που αφορά τον φόρο αυτό και αφετέρου η νομική δυνατότητα διακοπής της προθεσμίας αυτής και στη συνέχεια παράτασής της λόγω της κίνησης διαδικασίας φορολογικού ελέγχου κατά τη διάρκεια της εν λόγω προθεσμίας, αν η φορολογική περίοδος για τον συμψηφισμό του φόρου αυτού καλύπτει ένα μήνα;

3) να πραγματοποιείται η επιστροφή του ΦΠΑ με την απόφαση φορολογικού ελέγχου, με την οποία το ποσό που αφορά η επιστροφή συμψηφίζεται με τις οφειλές ΦΠΑ και άλλες φορολογικές οφειλές, καθώς και απαιτήσεις του Δημοσίου που βεβαιώνονται με την εν λόγω απόφαση και αφορούν διάφορες φορολογικές περιόδους, καθώς και με τους τόκους επί των ποσών αυτών μέχρι την ημέρα της έκδοσης της απόφασης φορολογικού ελέγχου, αν κατά τον φορολογικό έλεγχο διαπιστώθηκε ότι το ποσό του προς επιστροφή φόρου το οποίο αναγραφόταν στη δήλωση ήταν ακριβές και συντρέχουν ταυτόχρονα οι ακόλουθες περιστάσεις:

α) δεν προβλέπεται κατά τη διαδικασία του φορολογικού ελέγχου η προσωρινή εξασφάλιση των μελλοντικών απαιτήσεων του Δημοσίου που θα μπορούσαν να βεβαιωθούν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έκδοσης της απόφασης φορολογικού ελέγχου,

β) ο συμψηφισμός με απαιτήσεις του Δημοσίου δεν προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης ούτε ως μέτρο συντηρητικής κατάσχεσης,

γ) δεν έχουν λήξει οι προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής ή για την εκούσια καταβολή των συμψηφισθέντων ποσών των κύριων απαιτήσεων και των τόκων, διότι τα ποσά αυτά έχουν βεβαιωθεί με την ίδια απόφαση επί του φορολογικού ελέγχου και έχει επίσης ασκηθεί προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου κατά της βεβαίωσης ορισμένων από τα ποσά αυτά;

4) να προβαίνει το Δημόσιο, εφόσον κατά τον φορολογικό έλεγχο έχει διαπιστωθεί ότι το ποσό του προς επιστροφή φόρου το οποίο αναγραφόταν στη φορολογική δήλωση ήταν ακριβές, στον συμψηφισμό, κατά την ημέρα της έκδοσης της απόφασης φορολογικού ελέγχου, με τις φορολογικές οφειλές που βεβαιώνονται με την ίδια αυτή απόφαση και αφορούν χρονικές περιόδους πριν από την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης και με τους τόκους επί των ποσών των οφειλών αυτών, αντί να προβαίνει στον συμψηφισμό αυτό κατά την ημέρα υποβολής της φορολογικής δήλωσης, με δεδομένο ότι το Δημόσιο δεν οφείλει τόκους για τη διάρκεια της προβλεπόμενης από τον νόμο προθεσμίας επιστροφής του φόρου και επιβάλλει τόκους επί των συμψηφιζόμενων φόρων από την ημερομηνία υποβολής της φορολογικής δήλωσης μέχρι την έκδοση της απόφασης φορολογικού ελέγχου;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

(²) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Venezia στις 26 Φεβρουαρίου 2010 — Ivana Scattolon κατά Ministero dell'Università e della Ricerca

(Υπόθεση C-108/10)

(2010/C 134/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Ordinario di Venezia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ivana Scattolon

Καθού: Ministero dell'Università e della Ricerca

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η οδηγία 77/187/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου ή/και η οδηγία 2001/23/ΕΚ (²) της 12ης Μαρτίου 2001 ή άλλη κοινοτική κανονιστική ρύθμιση τυχάνουσα ενδεχομένως εφαρμογής την έννοια ότι μπορεί να εφαρμοσθεί επί περιπτώσεως μετατάξεως επικουρικού προσωπικού με καθήκοντα καθαριότητας και συντηρήσεως δημόσιων σχολικών κτιρίων από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως (δήμους ή επαρχίες) στο Κράτος όταν η μετάταξη είχε ως αποτέλεσμα την υποκατάσταση του Κράτους στη θέση των εν λόγω οργανισμών όχι μόνον ως προς τις δραστηριότητες και τις σχέσεις με το σύνολο του εν λόγω προσωπικού (επιστατών), αλλά και ως προς τις συμβάσεις με τις οποίες η παροχή των εν λόγω υπηρεσιών καθαριότητας και συντηρήσεως είχε ανατεθεί σε ιδιωτικές εταιρίες;

2) Έχει η συνέχιση της σχέσεως εργασίας, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 77/187 (η οποία κωδικοποιήθηκε, από κοινού με την οδηγία 98/50/ΕΚ (³), με την οδηγία 2001/23/ΕΚ) την έννοια ότι, κατά τον υπολογισμό των συναφών με την αρχαιότητα οικονομικών παροχών που καταβάλλει ο διάδοχος, προσμετράται το σύνολο των ετών

υπηρεσίας του μετατασσόμενου προσωπικού, συμπεριλαμβανομένων των ετών κατά τα οποία το εν λόγω προσωπικό εργάσθηκε στην υπηρεσία του μεταβιβάζοντος;

3) Έχει το άρθρο 3 της οδηγίας 77/187 ή/και οι οδηγίες 98/50/ΕΚ της 29ης Ιουνίου 1998 και 2001/23/ΕΚ της 12ης Μαρτίου 2001 του Συμβουλίου την έννοια ότι μεταξύ των δικαιωμάτων του εργαζομένου που ακολουθούν τη μεταβιβαζόμενη στον διάδοχο σχέση εργασίας περιλαμβάνονται και ευεργετήματα που ο εργαζόμενος απέκτησε κατά τη διάρκεια της εργασίας του στον μεταβιβάζοντα, όπως ο βαθμός αρχαιότητας, εφόσον με αυτόν συνδέονται, βάσει της συλλογικής συμβάσεως που ισχύει για τους εργαζομένους του διαδόχου, δικαιώματα οικονομικού χαρακτήρα;

4) Έχουν οι απορρέουσες από το ισχύον κοινοτικό δικαιο γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ισότητας των δικονομικών όπλων και της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, καθώς και το δικαίωμα προσβάσεως σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, εν γένει, το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, τα οποία κατοχυρώνονται με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 8, της Συνθήκης της Λισσαβώνας και στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 46 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση), σε συνδυασμό με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και με τα άρθρα 46, 47 και 52, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διακήρυξη του οποίου έγινε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000, όπως αυτά ενσωματώνονται στη Συνθήκη της Λισσαβώνας, την έννοια ότι εμποδίζουν την εκ μέρους του ιταλικού κράτους έκδοση, μετά την παρέλευση σημαντικού χρονικού διαστήματος (5 ετών), κανόνα με τον οποίο ερμηνεύεται αυθεντικώς διάταξη κατά τρόπο ανακόλουθο προς το περιεχόμενο αυτής και αντίθετο προς την ερμηνεία που ακολουθεί παγίως το όργανο που είναι αρμόδιο για τον έλεγχο της τηρήσεως του νόμου, κανόνα ο οποίος, επιπροσθέτως, σχετίζεται με την επίλυση διαφορών στις οποίες το ιταλικό κράτος εμπλέκεται ως διάδικος;

(¹) ΕΕ L 061, σ. 26

(²) ΕΕ L 82, σ. 16

(³) ΕΕ L 201, σ. 88

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 2 Μαρτίου 2010 — Zuckerfabrik Jülich AG κατά Hauptzollamt Aachen

(Υπόθεση C-113/10)

(2010/C 134/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Zuckerfabrik Jülich AG

Καθού: Hauptzollamt Aachen

Προδικαστικά ερωτήματα

Ισχύει ο κανονισμός (ΕΚ) 1193/2009 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη διόρθωση των κανονισμών (ΕΚ) 1762/2003, (ΕΚ) 1775/2004, (ΕΚ) 1686/2005 (ΕΚ) 164/2007 και τον καθορισμό των εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης για τις περιόδους εμπορίας 2002/03, 2003/04, 2004/05, και 2005/06 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ L 321, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 3 Μαρτίου 2010 — Belpolis Benelux SA κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-114/10)

(2010/C 134/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Belpolis Benelux SA

Καθού: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτάσσεται το κοινοτικό δίκαιο, και ιδίως η αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ, στη ρύθμιση, όπως αυτή περιέχεται στα άρθρα 1 και 1bis του βασιλικού διατάγματος 20 της 20ής Ιουλίου 1970, με την οποία ο μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ (6 %) για εργασίες σε ακίνητα δύναται να εφαρμοστεί μόνον εφόσον ο πάροχος υπηρεσιών είναι καταχωρισμένος στο Βέλγιο ως εργολήπτης σύμφωνα με τα άρθρα 400 και 401 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος 1992;
- 2) Συνιστά η ρύθμιση που περιλαμβάνεται στα άρθρα 1 και 1bis του βασιλικού διατάγματος 20 της 20ής Ιουλίου 1970, κατά την οποία η εφαρμογή του μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ (6 %) για εργασίες σε ακίνητα είναι δυνατή μόνον εφόσον ο πάροχος

υπηρεσιών είναι καταχωρισμένος στο Βέλγιο ως εργολήπτης σύμφωνα με τα άρθρα 400 και 401 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος 1992, παραβίαση της αρχής της ουδετερότητας του φόρου και/ή της κοινοτικής γενικής αρχής της ισοότητας;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 3 Μαρτίου 2010 — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt., υπό εκκαθάριση κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Υπόθεση C-115/10)

(2010/C 134/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύουσα: Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt., υπό εκκαθάριση

Καθής: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να γίνει διάκριση μεταξύ, αφενός, των προϋποθέσεων χορηγήσεως των κοινοτικών ενισχύσεων (του ΕΓΠΠΕ) στο πλαίσιο της κοινής αγροτικής πολιτικής και, αφετέρου, των προϋποθέσεων χορηγήσεως των εθνικών συμπληρωματικών ενισχύσεων ή, με άλλα λόγια, είναι δυνατόν οι κανόνες που ορίζουν τις προϋποθέσεις χορηγήσεως των εθνικών συμπληρωματικών ενισχύσεων να είναι αυστηρότεροι από τους κανόνες που διέπουν τη χορήγηση των ενισχύσεων του ΕΓΠΠΕ;
- 2) Μπορούν τα άρθρα 1, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3508/92 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1992, για τη θέσπιση ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων ⁽¹⁾, και 10, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1259/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽²⁾, να ερμηνευθούν, όσον αφορά τον καθορισμό των δικαιούχων των ενισχύσεων, υπό την έννοια ότι πρέπει να συντρέχουν δύο προϋποθέσεις, ήτοι α) να πρόκειται για ένωση παραγωγών γεωργικών προϊόντων (ή για μεμονωμένο παραγωγό) β) των οποίων (ή του οποίου) η εκμετάλλευση να βρίσκεται στο έδαφος της Κοινότητας;

- 3) Μπορούν οι προαναφερθέντες κανονισμοί να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο παραγωγός του οποίου η εκμετάλλευση βρίσκεται στο έδαφος της Κοινότητας και ο οποίος σκοπεύει να παύσει τη δραστηριότητά του στο μέλλον (αφού λάβει την επιδότηση) δεν έχει δικαίωμα να λάβει ενίσχυση;
- 4) Πώς πρέπει να ερμηνεύεται ο όρος «νομική ιδιότητα που αποδίδει το εθνικό δίκαιο» στο πλαίσιο των δύο προαναφερθέντων κανονισμών;
- 5) Καλύπτει ο όρος «νομική ιδιότητα που αποδίδει το εθνικό δίκαιο» και τη νομική ιδιότητα που σχετίζεται με τον τρόπο λύσεως της ατομικής επιχειρήσεως παραγωγής γεωργικών προϊόντων (ή λύσεως της ενώσεως τέτοιων επιχειρήσεων); Συγκεκριμένα, το συγγρικό δίκαιο προβλέπει διαφορετικές νομικές ιδιότητες ανάλογα με τη διαδικασία λύσεως της επιχειρήσεως (πτωχευτικός συμβιβασμός, πώληση και εκκαθάριση).
- 6) Είναι δυνατόν να διαχωριστούν απολύτως οι προϋποθέσεις, αφενός, της υπαγωγής στην (κοινοτική) ενιαία στρεμματική ενίσχυση από τις προϋποθέσεις υπαγωγής στη συμπληρωματική εθνική ενίσχυση; Ποια η σχέση μεταξύ των αρχών, των συστημάτων και των σκοπών των δύο αυτών τύπων ενισχύσεων;
- 7) Είναι δυνατόν να αποκλειστεί από τη συμπληρωματική εθνική ενίσχυση ένωση παραγωγών (ή μεμονωμένος παραγωγός) που κατά τα λοιπά πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο κοινοτικό σύστημα της ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης;
- 8) Καλύπτει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1259/1999, βάσει του άρθρου 1 αυτού, και τη συμπληρωματική εθνική ενίσχυση, λαμβανομένου υπόψη του ότι, σε περίπτωση μερικής μόνον χρηματοδότησης από το ΕΓΤΠΕ, καταβάλλεται συμπληρωματική εθνική ενίσχυση;
- 9) Δικαιούται συμπληρωματική εθνική ενίσχυση ο παραγωγός του οποίου η εκμετάλλευση λειτουργεί απολύτως νόμιμα και βρίσκεται στο έδαφος της Κοινότητας;
- 10) Αν η λύση των εμπορικών εταιριών ρυθμίζεται από την εθνική νομοθεσία με χωριστούς κανόνες, έχουν οι κανόνες αυτοί σημασία όσον αφορά τις κοινοτικές ενισχύσεις (και τις συναφείς εθνικές ενισχύσεις);
- 11) Πρέπει οι κοινοτικοί και οι εθνικοί κανόνες που διέπουν την κοινή αγροτική πολιτική να ερμηνεύονται κατά τρόπο ώστε να θεσπίζεται σύνθετο νομικό σύστημα, το οποίο να ερμηνεύεται κατά τρόπο ενιαίο και να λειτουργεί υπό πανομοιότυπες αρχές και προϋποθέσεις;

- 12) Έχουν τα άρθρα 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 3508/92 και 10, στοιχείο α', του κανονισμού 1259/1999 την έννοια ότι, όσον αφορά την ενίσχυση, δεν ασκεί απολύτως καμία επιρροή η πρόθεση του παραγωγού να παύσει τις δραστηριότητές του ή, ακόμη, η νομική ιδιότητα που αποκτά εξ αυτού του λόγου ο εν λόγω παραγωγός;

(¹) EE L 355, σ. 1

(²) EE L 160, σ. 113

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 4 Μαρτίου 2010 — Frisdranken Industrie Winters BV κατά Red Bull GmbH

(Υπόθεση C-119/10)

(2010/C 134/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Frisdranken Industrie Winters BV

Αναρρεσίβλητη: Red Bull GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Πρέπει το απλώς και μόνον «γέμισμα» συσκευασιών οι οποίες φέρουν ένα σημείο (όπως νοείται ανωτέρω στην παράγραφο 3.1 υπό iv) να θεωρηθεί χρήση του σημείου αυτού στις συναλλαγές υπό την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας περί σημάτων (¹), ακόμη και αν το γέμισμα αυτό γίνεται ως παροχή υπηρεσίας προς τρίτο πρόσωπο και για την κατ' εντολήν του προσώπου αυτού διάκριση των προϊόντων του;

- β) Διαφοροποιείται η απάντηση στο ερώτημα 1.α αν πρόκειται για προσβολή υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο α' ή β';

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1.α, δύναται βάσει του άρθρου 5 της οδηγίας περί σημάτων να απαγορευθεί η χρήση του σημείου στη Μπενελούξ αν τα προϊόντα που φέρουν το σημείο προορίζονται αποκλειστικά για εξαγωγή προς χώρες εκτός α) Μπενελούξ ή β) Ευρωπαϊκής Ένωσης και εκεί –εκτός από την επιχείρηση στις εγκαταστάσεις της οποίας έγινε το γέμισμα– δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτά από το κοινό;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2 (α' ή β'), ποιο κριτήριο πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να κριθεί αν πρόκειται για προσβολή δικαιώματος επί σήματος: ισχύει ως κριτήριο η αντίληψη του (με συνήθη πληροφόρηση και σε λογικό βαθμό προσεκτικού και συνετού) μέσου καταναλωτή στη Μπενελούξ ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση –ο οποίος υπό τις δεδομένες συνθήκες δύναται να καθοριστεί μόνον θεωρητικά ή in abstracto– ή πρέπει εν προκειμένω να χρησιμοποιηθεί ένα άλλο κριτήριο, για παράδειγμα η αντίληψη του καταναλωτή στη χώρα προς την οποία εξαγονται τα προϊόντα;

(¹) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-121/10)

(2010/C 134/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik, K. Walkerová)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2009/1017/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης από τις αρχές της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για την αγορά κρατικών γεωργικών γαιών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2010 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 (¹),

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, ανέτρεψε την απόφαση της Επιτροπής η οποία προκύπτει από την πρόταση

για τη λήψη ενδεδειγμένων μέτρων κατά το σημείο 196 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας και δασοκομίας του 2007 και από την ανεπιφύλακτη αποδοχή, εκ μέρους της Ουγγαρίας, της προτάσεως αυτής και με την οποία το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεώθηκε να θέσει τέρμα, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009, σε ένα υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων για την αγορά κρατικών γεωργικών γαιών. Υπό το πρόσχημα των εξαιρετικών περιστάσεων, το Συμβούλιο επέτρεψε, στην πράξη, στην Ουγγαρία να διατηρήσει το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων μέχρι τη λήξη της ισχύος των κατευθυντηρίων γραμμών του 2007 σχετικά με τη γεωργία, ήτοι μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2013. Οι περιστάσεις που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο προκειμένου να αιτιολογήσει την απόφασή του δεν αποτελούν, προφανώς, εξαιρετικές περιστάσεις ικανές να δικαιολογήσουν τη ληφθείσα απόφαση και δεν λαμβάνουν υπόψη την απόφαση της Επιτροπής επί του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων.

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς:

- α) Πρώτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο ήταν αναρμόδιο να ενεργήσει δυνάμει του τρίτου εδαφίου του άρθρου 108, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) διότι η εγκριθείσα από το Συμβούλιο ενίσχυση ήταν υφιστάμενη ενίσχυση την οποία η Ουγγαρία είχε αναλάβει τη δέσμευση να καταργήσει μέχρι τα τέλη του 2009, δέσμευση αναληφθείσα από την Ουγγαρία όταν δέχθηκε τα προτεινόμενα από την Επιτροπή ενδεδειγμένα μέτρα.
- β) Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια εξουσίας του, εξουδετερώνοντας την απόφαση για τα μέτρα ενίσχυσης, τα οποία η Ουγγαρία διέθετε την ευχέρεια να διατηρήσει μέχρι το τέλος του 2009 αλλά όχι μετά την ημερομηνία αυτή, και ορίζοντας ότι μπορούσε να τα κρατήσει σε ισχύ μέχρι το 2013.
- γ) Τρίτον, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών καθώς και των θεσμικών οργάνων. Με την απόφασή του, το Συμβούλιο απάλλαξε τη Ουγγαρία από την υποχρέωσή της να συνεργαστεί με την Επιτροπή όσον αφορά τα ενδεδειγμένα μέτρα τα οποία έγιναν δεκτά από το εν λόγω κράτος μέλος και τα οποία αφορούν υφιστάμενη ενίσχυση για την αγορά κρατικών γεωργικών γαιών στο πλαίσιο της συνεργασίας που καθιερώνεται από το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- δ) Τέλος, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον διαπίστωσε ότι υπήρχαν εξαιρετικές περιστάσεις δικαιολογούσες τη θέσπιση του εγκριθέντος μέτρου.

(¹) ΕΕ L 348, σ 55

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo στις 10 Μαρτίου 2010 — FOGGIA — Sociedade Gestora de Participações Sociais SA κατά Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

(Υπόθεση C-126/10)

(2010/C 134/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA

Ανααιρεσίβλητος: Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

Παρεμβαίνον: Ministério Público

Προδικαστικό ερώτημα

- 1) Ποια είναι η έννοια της διατάξεως του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 90/434/ΕΟΚ⁽¹⁾, της 23ης Ιουλίου 1990, και ειδικότερα η έννοια των εκφράσεων «οικονομικά [βάσιμοι] λόγοι» και «αναδιάρθρωση ή ορθολογικότερη οργάνωση των δραστηριοτήτων» εταιριών που συμμετέχουν σε πράξεις εμπίπτουσες στην οδηγία 90/434/ΕΟΚ;
- 2) Συμβαδίζει με την προαναφερθείσα κοινοτική διάταξη η άποψη της φορολογικής αρχής ότι δεν συνέτρεχαν σοβαροί οικονομικοί λόγοι δικαιολογούντες το αίτημα της ενσωματώνουσας εταιρίας περί μεταφοράς φορολογικών βεβαιωθείσών ζημιών, διότι, από τη σκοπιά της ενσωματώνουσας εταιρίας, δεν ήταν προφανές το οικονομικό συμφέρον της ενσωμάτωσης, αν ληφθεί υπόψη ότι η ενσωματωθείσα εταιρία δεν ασκούσε καμία δραστηριότητα διαχείρισης εταιρικών συμμετοχών, ούτε κατείχε χρηματοπιστωτικές συμμετοχές, και, επομένως, θα μετέφερε απλώς τις υψηλές της ζημιές, παρ' όλων ότι δέχτηκε ότι η συγχώνευση μπορούσε να επιφέρει θετικά αποτελέσματα στη δομή κόστους του ομίλου;

(¹) Οδηγία 90/434/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 1990, L 225, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 11 Μαρτίου 2010 — Ναυτιλιακή Εταιρεία Θάσου ΑΕ κατά Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας

(Υπόθεση C-128/10)

(2010/C 134/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Ναυτιλιακή Εταιρεία Θάσου ΑΕ

Καθού: Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας

Προδικαστικό ερώτημα:

«1) Οι διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 4 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου της 7^{ης} Δεκεμβρίου 1992, με τίτλο “για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές- καμποτάζ)” (ΕΕ L 364), εμνευόμενες σύμφωνα με την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, επιτρέπουν τη θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων, κατά τις οποίες οι πλοιοκτήτες δεν μπορούν να παράσχουν υπηρεσίες θαλασσιών ενδομεταφορών, παρά μόνον κατόπιν προηγούμενης διοικητικής αδείας, όταν: α) Το σύστημα αυτό αδειοδοτήσεως αποβλέπει στον έλεγχο του ζητήματος αν, εν όψει των επικρατουσών σε ορισμένα λιμένα συνθηκών, τα δηλούμενα από πλοιοκτήτη δρομολόγια μπορούν να εκτελούνται υπό συνθήκες ασφαλείας του πλοίου και τηρήσεως της τάξεως στο λιμένα, καθώς και στον έλεγχο της ικανότητας του υπό δρομολόγηση πλοίου να καταπλεύσει απρόσκοπτα σε συγκεκριμένο λιμένα κατά το χρόνο που έχει δηλώσει ο πλοιοκτήτης ως επιθυμητό χρόνο εκτελέσεως συγκεκριμένου δρομολογίου, χωρίς, όμως εκ των προτέρων προσδιορισμό, με κανόνα δικαίου, των κριτηρίων βάσει των οποίων κρίνονται από τη Διοίκηση τα ζητήματα αυτά, ιδίως σε περίπτωση κατά την οποία ενδιαφέρονται περισσότεροι του ενός πλοιοκτήτες για προσέγγιση, την ίδια χρονική στιγμή, στον ίδιο λιμένα. β) Το σύστημα αυτό αδειοδοτήσεως αποτελεί, ταυτοχρόνως, μέσο επιβολής υποχρεώσεων δημοσίας υπηρεσίας, έχοντας, ως προ το σημείο αυτό, τα εξής χαρακτηριστικά: I) Αφορά όλες, ανεξαιρέτως, τις δρομολογιακές γραμμές που εξυπηρετούν νησιά, II) Χορηγείται στην αρμόδια για τη χορήγηση της αδείας διοικητική αρχή ευρύτατη διακριτική ευχέρεια ως προς την επιβολή υποχρεώσεων δημοσίας υπηρεσίας, χωρίς εκ των προτέρων προσδιορισμό, με κανόνα δικτύου, των κριτηρίων ασκήσεως της ευχερείας αυτής και χωρίς εκ των προτέρων προσδιορισμό του περιεχομένου των δυναμένων να επιβληθούν υποχρεώσεων δημοσίας υπηρεσίας.»

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 11 Μαρτίου 2010 — Αμάλθεια Ι Ναυτική Εταιρεία κατά Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας

(Υπόθεση C-129/10)

(2010/C 134/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Αμάλθεια Ι Ναυτική Εταιρεία

Καθού: Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας

Προδικαστικό ερώτημα

«Οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου της 7^{ης} Δεκεμβρίου 1992, με τίτλο “για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές — καμποτάζ)” (ΕΕ L 364), ερμηνευόμενες σύμφωνα με την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, επιτρέπουν τη θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων, κατά τις οποίες οι πλοιοκτήτες δεν μπορούν να παράσχουν υπηρεσίες θαλασσιών ενδομεταφορών, παρά μόνον κατόπιν προηγούμενης διοικητικής αδείας, χορηγούμενης στο πλαίσιο συστήματος αδειοδοτήσεως, το οποίο αποβλέπει, μεταξύ άλλων, στον έλεγχο του ζητήματος αν, εν όψει των επικρατουσών σε ορισμένο λιμένα συνθηκών, τα δηλούμενα από πλοιοκτήτη δρομολόγια μπορούν να εκτελούνται υπό συνθήκες ασφαλείας του πλοίου και τηρήσεως της τάξεως στο λιμένα, καθώς και στον έλεγχο της ικανότητας του υπό δρομολόγηση πλοίου να καταπλεύσει απρόσκοπτα σε συγκεκριμένο λιμένα κατά το χρόνο που έχει δηλώσει ο πλοιοκτήτης ως επιθυμητό χρόνο εκτελέσεως συγκεκριμένου δρομολογίου, χωρίς, όμως, εκ των προτέρων προσδιορισμό, με κανόνα δικαίου, των κριτηρίων βάσει των οποίων κρίνονται από τη Διοίκηση τα ζητήματα αυτά, ιδίως σε περίπτωση κατά την οποία ενδιαφέρονται περισσότεροι του ενός πλοιοκτήτες για προσέγγιση, την ίδια χρονική στιγμή, στον ίδιο λιμένα;»

Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-130/10)

(2010/C 134/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matić)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 1286/2009 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002 ⁽²⁾, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν,

— να διατηρήσει σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα του κανονισμού 1286/2009 του Συμβουλίου έως την αντικατάστασή του,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φρονεί ότι ο κανονισμός (ΕΕ) 1286/2009 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, πάσχει ακυρότητα για τους εξής λόγους:

— λόγω του σκοπού και του περιεχομένου του, η ορθή νομική βάση του κανονισμού είναι το άρθρο 75 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— επικουρικός, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις επικλήσεως του άρθρου 215 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι δεν υποβλήθηκε εγκύρως πρόταση και το Συμβούλιο δεν είχε εκδώσει προηγούμενος απόφαση σύμφωνα με το κεφάλαιο 2 του τίτλου V της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αν το Δικαστήριο ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το Κοινοβούλιο ζητεί, παρά ταύτα, από το Δικαστήριο να διατάξει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, σύμφωνα με το άρθρο 264, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη διατήρηση των εννόμων αποτελεσμάτων του κανονισμού αυτού έως την αντικατάστασή του.

(¹) ΕΕ L 346, σ. 42

(²) ΕΕ L 139, σ. 9

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Leuven στις 15 Μαρτίου 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley και 3. Marie Joëlle Armel Halley κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-132/10)

(2010/C 134/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Olivier Paul Louis Halley

Julie Jacqueline Marthe Marie Halley

Marie Joëlle Armel Halley

Εναγόμενο: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 137, παράγραφος 1, σημείο 2, του κώδικα φόρου κληρονομίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 111 του κώδικα φόρου κληρονομίας, συμβατό με τα άρθρα 26, 49, 63 και 65 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης επειδή η προθεσμία παραγραφής του φόρου κληρονομίας που οφείλεται για ονομαστικές μετοχές ανέρχεται σε δύο έτη αν η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως της εταιρίας βρίσκεται στο Βέλγιο, ενώ η πιο πάνω προθεσμία παραγραφής ανέρχεται σε δέκα έτη αν η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως της εταιρίας δεν βρίσκεται στο Βέλγιο;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Corte di Appello di Torino (Ιταλία) στις 15 Μαρτίου 2010 — SCF Consorzio Fonografici κατά Marco Del Corso

(Υπόθεση C-135/10)

(2010/C 134/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte di Appello di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: SCF Consorzio Fonografici

Εφεσίβλητος: Marco Del Corso

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) είναι η Σύμβαση της Ρώμης της 26ης Οκτωβρίου 1961 για τα συγγενικά δικαιώματα, η Συμφωνία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPS) και η Συνθήκη του ΠΟΔΙ για τις εκτελέσεις και τα φωνογραφήματα αμέσως εφαρμοστές στην κοινοτική έννομη τάξη;
- 2) ισχύουν οι προαναφερθείσες πηγές του ενιαίου διεθνούς δικαίου ευθέως στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών;
- 3) συμπίπτει η έννοια του όρου «παρουσίαση στο κοινό» στις προαναφερθείσες πράξεις συμβατικού δικαίου με την κοινοτική έννοια του όρου, όπως προκύπτει από τις οδηγίες 100/92/ΕΚ (¹) και 2001/29/ΕΚ (²) και, σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, ποια πηγή του δικαίου υπερισχύει;
- 4) συνιστά η δωρεάν μετάδοση φωνογραφημάτων σε ιδιωτικά οδοντιατρεία όπου ασκείται οικονομική δραστηριότητα ελεύθερου επαγγελματία, από την οποία επωφελούνται οι πελάτες των οδοντιατρείων ανεξαρτήτως της βουλήσεώς τους, «παρουσίαση στο κοινό» ή «διάθεση στο κοινό» για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ;
- 5) γεννά η εν λόγω μετάδοση δικαίωμα εισπράξεως αμοιβής εκ μέρους των παραγωγών φωνογραφημάτων;

(¹) ΕΕ L 346, σ. 61.

(²) ΕΕ L 167, σ. 10.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 17 Μαρτίου 2010 — Prism Investments BV κατά J.A. van der Meer, ως συνδίκου πτωχεύσεως της Arilco Holland BV

(Υπόθεση C-139/10)

(2010/C 134/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Prism Investments BV

Ανααιρεσίβλητος: J.A. van der Meer ως σύνδικος πτωχεύσεως της Arilco Holland BV

Προδικαστικό ερώτημα

Εμποδίζει το άρθρο 45 του κανονισμού 44/2001 ⁽¹⁾ τον δικαστή ο οποίος εκδικάζει ένδικο μέσο του άρθρου 43 ή 44 του κανονισμού αυτού να απορρίψει ή να ανακαλέσει την κήρυξη εκτελεσιότητας για μη προβλεπόμενο από τα άρθρα 34 και 35 του πιο πάνω κανονισμού λόγο που προβάλλεται κατά της εκτέλεσεως της εκτελεστικής αποφάσεως και ανέκυψε μετά την έκδοση της αποφάσεως αυτής, όπως ο λόγος ότι η απόφαση έχει εκτελεστεί;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Latex srl κατά Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'Economia e delle Finanze

(Υπόθεση C-316/08) ⁽¹⁾

(2010/C 134/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 260 της 11.10.2008.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2010 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Telecom Italia Spa κατά Regione Autonoma della Sardegna, παρεμβαίνοντες: Space SpA και Passamonti Srl κ.λπ.

(Υπόθεση C-290/09) ⁽¹⁾

(2010/C 134/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 233 της 26.9.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2010 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Schwarzbräu GmbH

(Ενωθείσες υποθέσεις C-364/09 P και C-365/09 P) ⁽¹⁾

(2010/C 134/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 267 της 7.11.2009.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010
— Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-50/05) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Παροχή υπηρεσιών πληροφορικής που αφορούν μηχανοργανωμένα συστήματα παρακολούθησης της διακίνησης των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Προσφυγή ακυρώσεως — Διαγωνιζόμενη κοινοπραξία — Παραδεκτό — Αρχή της ίσης μεταχείρισεως των διαγωνιζομένων και αρχή της διαφάνειας — Κριτήρια αναθέσεως — Αρχές της χρηστής διοικήσεως και της επιμέλειας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2010/C 134/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Ν. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Pargala και K. Kańska, στη συνέχεια L. Pargala και E. Manhaeve, και τέλος L. Pargala, E. Manhaeve και M. Wilderspin)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 18ης Νοεμβρίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά κοινοπραξίας που απαρτιζόταν από την προσφεύγουσα και μία άλλη εταιρία στο πλαίσιο διαγωνισμού για την παροχή υπηρεσιών πληροφορικής σχετικών με τις προδιαγραφές, την ανάπτυξη, συντήρηση και υποστήριξη τηλεματικών συστημάτων ελέγχου της κυκλοφορίας προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύμφωνα με το καθεστώς αναστολής των φόρων αυτών, και το αντικείμενο της συμβάσεως ανατέθηκε σε άλλο διαγωνιζόμενο.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE C 106 της 30.4.2005.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010
— Gollnisch κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-42/06) ⁽¹⁾

(Προνόμια και ασυλίες — Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Απόφαση περί μη υπερασπίσεως των προνομίων και των ασυλιών — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον εκλιπόν μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης — Αγωγή αποζημιώσεως — Συμπεριφορά προσαπτόμενη στο Κοινοβούλιο — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου απονέμοντος δικαιώματα σε ιδιώτες — Ατιώδης συνάφεια)

(2010/C 134/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-Ενάγων: Bruno Gollnisch (Limonest, Γαλλία) (εκπρόσωποι: W. de Saint Just και G. Dubois, δικηγόροι)

Καθού-Εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικώς, H. Krück, X. Καραμάρκος και A. Padowska, εν συνεχεία, H. Krück, D. Moore και A. Padowska)

Αντικείμενο

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2005 περί μη υπερασπίσεως της ασυλίας και των προνομίων του Bruno Gollnisch και, αφετέρου, αποκατάσταση της ζημίας που ο B. Gollnisch ισχυρίζεται ότι υπέστη από την εν λόγω απόφαση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής ακυρώσεως.
- 2) Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως.
- 3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα δύο τρίτα των εξόδων στα οποία υπεβλήθη ο Bruno Gollnisch, συμπεριλαμβανόμενων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

4) Ο Bruno Gollnisch φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων του, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 — Bianchi κατά ETF

(Υπόθεση T-338/07 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσως — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Σύμβαση ορισμένης διάρκειας — Απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως — Άρθρο 47, στοιχείο β', του ΚΛΠ)

(2010/C 134/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Irene Bianchi (Τορίνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (ETF) (εκπρόσωποι: M. Dunbar, επικουρούμενος από τον G. Vandersanden και, στη συνέχεια, από τον L. Levi, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2007, F-38/06, Bianchi κατά ETF (η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Η Irene Bianchi φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 — Mirto Corporación Empresarial κατά ΓΕΕΑ — Maglificio Barbara (Mirtillino)

(Υπόθεση T-427/07) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Mirtillino — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα MIRTO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [υν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 134/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mirto Corporación Empresarial, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Armijo Chánarri, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: Ó. Mondéjar Ortuño)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Maglificio Barbara Srl (Busto Arsizio, Ιταλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Αυγούστου 2007 (υπόθεση R 875/2006-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Creaciones Mirto SA και Maglificio Barbara Srl.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Mirto Corporación Empresarial, SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2010
— Nestlé κατά ΓΕΕΑ — Master Beverage Industries (Golden Eagle και Golden Eagle Deluxe)**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/08 έως T-7/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης των εικονιστικών κοινοτικών σημάτων Golden Eagle και Golden Eagle Deluxe — Προγενέστερα εικονιστικά διεθνή και εθνικά σήματα τα οποία αναπαριστούν κύπελλο και κόκκους καφέ — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 134/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Ελβετία) (εκπρόσωπος: A. von Mühlendahl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: R. Pethke)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Master Beverage Industries Pte Ltd (Σιγκαπούρη, Σιγκαπούρη) (εκπρόσωποι: N. Clarembaux, D. Vervaeet και P. Maeyaert, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγές κατά τριών αποφάσεων που εξέδωσε το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ την 1η Οκτωβρίου 2007 (υποθέσεις R 563/2006-2, R 568/2006-2 και R 1312/2006-2), στο πλαίσιο διαδικασιών ανακοπής μεταξύ των Société des produits Nestlé SA και Master Beverage Industries Pte Ltd

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 1ης Οκτωβρίου 2007 (υποθέσεις R 563/2006-2, R 568/2006-2 και R 1312/2006-2).
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ και τη Master Beverage Industries Pte Ltd στα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Société des produits Nestlé SA.

⁽¹⁾ EE C 64 της 8.3.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010
— 2nine κατά ΓΕΕΑ — Pacific Sunwear of California (nollie)**

(Υπόθεση T-363/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος nollie — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό και διεθνές σήμα NOLI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Μη ύπαρξη ομοιότητας των προϊόντων — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009)]

(2010/C 134/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: 2nine Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Palmer, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Botis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Pacific Sunwear of California, Inc. (Anaheim, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Ιουνίου 2008 (υπόθεση R 1590/2007-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της 2nine Ltd και της Pacific Sunwear of California, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την 2nine Ltd να φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ EE C 272 της 25.10.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010
— **2nine κατά ΓΕΕΑ — Pacific Sunwear of California**
(nollie)

(Υπόθεση T-364/08) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος nollie — Προγενέστερα εθνικά και διεθνή λεκτικά σήματα NOLI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη ομοιότητας των προϊόντων — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)»]

(2010/C 134/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: 2nine Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Palmer, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: D. Botis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Pacific Sunwear of California, Inc. (Anaheim, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Ιουνίου 2008 (υπόθεση R 1591/2007-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της 2nine Ltd και της Pacific Sunwear of California, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την 2nine Ltd στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 272 της 25.10.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010
— **Inter-Nett 2000 κατά ΓΕΕΑ — Unión de Agricultores**
(HUNAGRO)

(Υπόθεση T-423/08) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος HUNAGRO — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα UNIAGRO — Μερική απόρριψη της καταχώρισης — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 12, στοιχεία α' και β' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 12, στοιχεία α' και β' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]»]

(2010/C 134/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 Kft) (Μόρ, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: E. Petruska, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Sipos, εν συνεχεία, P. Sipos και O. Montalto)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Unión de Agricultores, S.A. (El Ejido, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Ιουλίου 2008 (υπόθεση R 71/2008-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Unión de Agricultores, S.A. και της Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 313 της 6.12.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2010
— Proges κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-577/08) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή κοινοτικών προσφορών — Πρόγραμμα κατάρτισης προτύπων χρήσεως γης — Απόρριψη της προσφοράς ενός διαγωνιζομένου — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Κριτήρια αναθέσεως)

(2010/C 134/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Proges — Progetti di sviluppo Srl (Ρώμη, Ιταλία)
(εκπρόσωπος: M. Falcetta, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Bambara και E. Manhaene, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2008, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας στο πλαίσιο προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών για την κατάρτιση προτύπων χρήσεως γης, καθώς και αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Proges — Progetti di sviluppo Srl να φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE C 44 της 21.2.2009.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010
— Eliza κατά ΓΕΕΑ — Went Computing Consultancy Group (eliza)**

(Υπόθεση T-130/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιέχει τη λέξη eliza — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα ELISE — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Απόρριψη καταχωρίσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 134/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eliza Corporation (Beverly, ΗΠΑ) (εκπρόσωπος: R. Köbbing, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Went Computing Consultancy Group BV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: A. Meijboom, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιουλίου 2008 (υπόθεση R 1244/2008-4) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Went Computing Consultancy Group BV και Eliza Corp.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Eliza Corporation να φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και η Went Computing Consultancy Group BV.

⁽¹⁾ EE C 153 της 4.7.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2010 —
MarketTools κατά ΓΕΕΑ — Optimus-Telecomunicaçdes
(ZOOMERANG)**

(Υπόθεση T-105/07) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής
— Κατάργηση της δίκης»)

(2010/C 134/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MarketTools (San Francisco, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: W. von der Osten-Sacken, A. González Hähnlein, O. Günzel και A. Wenninger, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: αρχικά, S. Laitinen, στη συνέχεια, G. Schneider και Δ. Μπόττης)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Optimus Telecomunicaçdes, SA (Maia, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: T. Colaço Dias και J. Conceição Pimenta, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 25ης Ιανουαρίου 2007 (υπόθεση R 253/2006-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Optimus Telecomunicaçdes, SA και της MarketTools, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το καθού.
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 129 της 9.6.2007.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 —
Eriksen κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-516/08) ⁽¹⁾

[«Αγωγή αποζημιώσεως — Επιπτώσεις του πυρηνικού ατυχήματος στο Thule (Γροιλανδία) στη δημόσια υγεία — Οδηγία 96/29/Ευρατόμ — Παράλειψη λήψεως μέτρων εκ μέρους της Επιτροπής έναντι κράτους μέλους — Αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος»]

(2010/C 134/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγων: Heinz Helmuth Eriksen (Ebeltoft, Δανία) (εκπρόσωπος: I. Anderson, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. White και M. Πατακιά)

Αντικείμενο

Αγωγή με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που ο ενάγων ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της υποτιθέμενης παραλείψεως της Επιτροπής να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου το Βασίλειο της Δανίας να υποχρεωθεί να θεσπίσει τις νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 1996, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (EE L 159, σ. 1), και να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτές στους εμπλεκόμενους στο πυρηνικό ατύχημα στο Thule (Γροιλανδία) εργαζόμενους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον Heinz Helmuth Eriksen στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 44 της 21.2.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 —
Lind κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-5/09) ⁽¹⁾

[«Αγωγή αποζημιώσεως — Επιπτώσεις του πυρηνικού ατυχήματος στο Thule (Γροιλανδία) στη δημόσια υγεία — Οδηγία 96/29/Ευρατόμ — Παράλειψη λήψεως μέτρων εκ μέρους της Επιτροπής έναντι κράτους μέλους — Αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος»]

(2010/C 134/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Brigit Lind (Greve, Δανία) (εκπρόσωπος: I. Anderson, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. White και M. Πατακιά)

Αντικείμενο

Αγωγή με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της υποτιθέμενης παραλείψεως της Επιτροπής να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου το Βασίλειο της Δανίας να υποχρεωθεί να θεσπίσει τις νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 1996, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (ΕΕ L 159, σ. 1), και να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτές στους εμπλεκόμενους με το πυρηνικό ατύχημα στο Thule (Γροιλανδία) εργαζόμενους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την Brigit Lind στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 —
Hansen κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-6/09) ⁽¹⁾

[Αγωγή αποζημιώσεως — Επιπτώσεις του πυρηνικού ατυχήματος στο Thule (Γροιλανδία) στη δημόσια υγεία — Οδηγία 96/29/Ευρατόμ — Παράλειψη θεσπίσεως εκ μέρους της Επιτροπής μέτρων έναντι κράτους μέλους — Αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2010/C 134/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bent Hansen (Aarslev, Δανία) (εκπρόσωπος: I. Anderson, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. White και M. Πατακιά)

Αντικείμενο

Αγωγή με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που ο ενάγων ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της φερόμενης παραλείψεως θεσπίσεως εκ μέρους της Επιτροπής των αναγκαίων μέτρων προκειμένου να υποχρεωθεί το Βασίλειο της Δανίας να θεσπίσει τις νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 1996, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (ΕΕ L 159, σ. 1), και να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτές στους εμπλεκόμενους με το πυρηνικό ατύχημα στο Thule (Γροιλανδία) εργαζόμενους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Bent Hansen στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2010 — Maxcom κατά ΓΕΕΑ — Maxdata Computer (maxcom)(Υπόθεση T-155/09) ⁽¹⁾**(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)**

(2010/C 134/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maxcom Sp. z.o.o. (Tychy, Πολωνία) (εκπρόσωπος: P. Kral, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: D. Schimanek-Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Maxdata Computer GmbH & Co. KG (Marl, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Ιανουαρίου 2009 (υπόθεση R 1019/2008-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Maxdata Computer GmbH & Co. KG και Maxcom Sp. z.o.o.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση απόφασης επί της προσφυγής.
- 2) Η Maxcom Sp. z.o.o. φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το ΓΕΕΑ.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2010 — SNF κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-1/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — REACH — Προσδιορισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος)

(2010/C 134/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SNF SAS (Andrézieux-Bouthéon, Γαλλία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, R. Cana, δικηγόροι, και P. Sellar, sollicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) (εκπρόσωποι: M. Heikkila και W. Broere)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης με την οποία χαρακτηρίζεται το ακρυλαμίδιο ως ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία, την οποία εξέδωσε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) στις 7 Δεκεμβρίου 2009 κατ' εφαρμογήν του άρθρου 59 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής, καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 153 της 4.7.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2010 — Sviurpo Globale κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-6/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Απόρριψη προσφοράς — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Απώλεια ευκαιρίας — Έλλειψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας — Έλλειψη επείγοντος)

(2010/C 134/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sviurpo Globale GEIE (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Sciaudone, R. Sciaudone και A. Neri, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Costa de Oliveira, F. Erlbacher και P. Manzini)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων για τη διαδικασία υποβολής προσφορών EuropeAid/127843/D/SER/KOS, σχετικά με την παροχή υπηρεσιών στηρίξεως στις τελωνειακές και φορολογικές υπηρεσίες στο Κόσοβο.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2010 — Alisei κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-16/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόγραμμα «επισιτιστικής διευκόλυνσης» για τις αναπτυσσόμενες χώρες — Πρόσκληση υποβολής προτάσεων για τη χορήγηση επιδοτήσεων — Άρνηση επιδοτήσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Τυπικές παραλείψεις — Απαράδεκτο)

(2010/C 134/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alisei (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Sciaudone, R. Sciaudone και A. Neri, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Prete και P. van Nuffel)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων για την επιλογή αιτήσεων επιδοτήσεων που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος «Διευκόλυνση για την ταχεία αντιμετώπιση των διογκούμενων τιμών των τροφίμων στις αναπτυσσόμενες χώρες» (EuropeAid/128608/ACT/Multi)

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-104/10)

(2010/C 134/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller και C. von Donat, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2009) 10561 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2009, περί μείωσης της χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ), που είχε χορηγηθεί σύμφωνα με την απόφαση C(95) 2529 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1995 και τέλος με την απόφαση C(1999) 3557 της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 1999, υπέρ του προγράμματος RESIDER-II, όσον αφορά το ομόσπονδο κράτος του Σάαρ (1994-1999) της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή μείωσε τη συνολική χρηματοδότηση του ΕΤΠΑ που χορηγήθηκε για την κοινοτική πρωτοβουλία RESIDER II SAARLAND (1994-999) στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν υφίσταται καμία νομική βάση για τον κατ' αποκοπήν υπολογισμό και την κατ' επέκταση εφαρμογή των δημοσιονομικών διορθώσεων για την περίοδο χρηματοδοτήσεως 1994-1999.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88⁽¹⁾, καθότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις περί μείωσης. Μεταξύ άλλων, προσάπτει στην Επιτροπή ότι αλλοίωσε την έννοια της «παρατυπίας». Επιπλέον, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε ότι οι εθνικές αρχές που ήταν επιφορτισμένες με τη διαχείριση των διαρθρωτικών ταμείων είχαν παραβεί τις κατά το άρθρο 23 του κανονισμού 4253/88 υποχρεώσεις τους. Δεν υφίσταται επαρκής προσδιορισμός των αναγκαίων συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, ούτως ώστε να προβληθεί συστηματική παρατυπία. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δέχθηκε ότι υπάρχουν συστηματικά λάθη στη διαχείριση και στον έλεγχο των ταμείων, βασιζόμενη σε εσφαλμένους πραγματικούς ισχυρισμούς. Διατείνεται, επίσης, ότι σημαντικά στοιχεία των πραγματικών περιστατικών διαπιστώθηκαν και εκτιμήθηκαν κατά μη ορθό τρόπο.

Επικουρικός, η προσφεύγουσα προβάλλει ως τρίτο λόγο ακυρώσεως ότι οι διαταχθείσες με την προσβαλλόμενη απόφαση μείώσεις είναι δυσανάλογες. Διατείνεται σχετικά ότι η Επιτροπή δεν άσκησε την

εξουσία εκτιμήσεως που της παρέχει το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88. Επιπλέον, οι εφαρμοσθείσες δημοσιονομικές διορθώσεις υπερέβησαν τον (ενδεχόμενο) κίνδυνο ζημίας για τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, σωρευθήκαν εξάλλου συντελεστές διορθώσεως, χωρίς να εξετασθεί σε κάθε περίπτωση το αποτέλεσμα βάσει της αρχής της αναλογικότητας. Η προσφεύγουσα φρονεί επίσης ότι η επιχειρηθείσα κατ' επέκταση εφαρμογή των λαθών είναι δυσανάλογη, διότι συγκεκριμένα λάθη δεν μπορεί να μεταφέρονται σε διαφορετικής φύσεως σύνολο.

Ως τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ανεπαρκή αιτιολόγηση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ισχυρίζεται, σχετικά, ότι η εν λόγω απόφαση δεν περιλαμβάνει καθορισμό και δικαιολόγηση του ποσού των κατ' αποκοπήν μείξεων. Επιπλέον, ουδόλως αποδεικνύεται ότι η Επιτροπή έλαβε δεόντως υπόψη τα πραγματικά στοιχεία που επικαλέστηκαν οι γερμανικές αρχές. Επίσης, η Επιτροπή δεν συνήγαγε συμπεράσματα από τις ελλείψεις που διαπιστώθηκαν κατά του ελέγχου που διενήργησαν εξωτερικοί ελεγκτές όσον αφορά την αποδεικτική αξία των πορισμάτων.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ως πέμπτο λόγο ακυρώσεως ότι η καθής παραβίασε την αρχή της συνεργασίας, εφόσον επικαλείται πλέον «Δελτία για την επιλεξιμότητα των δαπανών», που καταρτίσθηκαν κατά τη διάρκεια της τρέχουσας περιόδου χρηματοδοτήσεως. Επιπλέον, η Επιτροπή στήριξε την προσβαλλόμενη απόφαση σε συστηματικές ελλείψεις των συστημάτων διαχείρισεως και ελέγχου, αν και διαπίστωσε, κατά την περίοδο χρηματοδοτήσεως, ότι τα συστήματα αυτά μπορούσαν να λειτουργήσουν.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Procter & Gamble Manufacturing Cologne κατά ΓΕΕΑ — Natura Cosméticos (NATURAVIVA)

(Υπόθεση T-107/10)

(2010/C 134/66)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Sandberg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Natura Cosméticos, SA (Itapetecica da Serra, Βραζιλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 23ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση R 1558/2008-2

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα,

— να υποχρεώσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών να καταβάλει τα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του καθού.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «NATURAVIVA», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5 και 44

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το γερμανικό σήμα «VIVA», καταχωρισθέν για προϊόντα της κλάσεως 3, το κοινοτικό σήμα «VIVA», καταχωρισθέν για προϊόντα της κλάσεως 3.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εν λόγω σημάτων.

Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-109/10)

(2010/C 134/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: C. Schiltz και P. Kinsch, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που αφορά το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 10712 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, περί μειώσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής η οποία χορηγήθηκε από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) προς το Βασίλειο του Βελγίου, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών για την υλοποίηση του προγράμματος προληπτικής προστασίας από τις πλημμύρες στους ποταμούς Ρήνο και Meuse στο πλαίσιο της κοινοτικής πρωτοβουλίας Interreg II/C δυνάμει της αποφάσεως C(97) 3742 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΤΠΑ αριθ. 970010008), κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει δυο λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο, το προσφεύγον προβάλλει ότι εάν η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν οι ολλανδικές και γερμανικές αρχές γίνει δεκτή, η ακυρωτική απόφαση πρέπει να επεκταθεί στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου. Εάν γίνει δεκτό ότι τα κατ' εξακολούθηση σφάλματα ή παρατυπίες, τα οποία φέρεται ότι διαπίστωσε η Επιτροπή κατόπιν ελέγχου της υλοποιήσεως του επίμαχου προγράμματος στις Κάτω Χώρες και τη Γερμανία, δεν έλαβαν όντως χώρα, τόσο το σκεπτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως όσο και η γραμμική δημοσιονομική διόρθωση σχετικά με τις δράσεις που υλοποιήθηκαν στο Λουξεμβούργο πρόκειται να καταστούν άνευ ερείσματος.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την επέκταση στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δημοσιονομικής διορθώσεως η οποία ενδεχομένως δικαιολογείται μόνον σε σχέση με άλλα κράτη μέλη. Κατά την υλοποίηση του προγράμματος στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν διαπιστώθηκε καμία παρατυπία. Το γεγονός ότι το Λουξεμβούργο συμμετείχε από κοινού σε πρόγραμμα με τη Γερμανία, το Βέλγιο, τη Γαλλία και τις Κάτω Χώρες δεν δικαιολογεί την επέκταση των αρνητικών συνεπειών —δηλαδή τη δημοσιονομική διόρθωση των δικών του δράσεων— που είχαν σφάλματα και παρατυπίες διαπιστωθείσες κατόπιν ελέγχου των ολλανδικών και γερμανικών δράσεων και συνιστάμενες σχεδόν αποκλειστικώς σε δήθεν παράβαση των διατάξεων περί διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων. Ως εκ τούτου, μολονότι πρόκειται για κοινή συμμετοχή πέντε κρατών μελών στο ίδιο πρόγραμμα, μόνον οι εθνικές αρχές των κρατών μελών στα οποία πρόκειται να εκτελεστούν οι δημόσιες συμβάσεις φέρουν την ευθύνη για τη διαδικασία συνάψεως των εν λόγω συμβάσεων.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαρτίου 2010 — *Insula* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-110/10)

(2010/C 134/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον-Ενάγον: Conseil scientifique international pour le développement des îles (*Insula*) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-D. Simonet και P. Marsal, δικηγόροι)

Καθής-Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Το προσφεύγον-ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να κρίνει ότι το αίτημα της Επιτροπής με το οποίο ζητεί την επιστροφή ποσού 84 120 ευρώ είναι αβάσιμο και, κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Επιτροπή να εκδώσει πιστωτικό σημείωμα ποσού 84 120 ευρώ,
- να κρίνει ότι η προσφυγή-αγωγή πρέπει να συνεκδικασθεί με την υπόθεση T-366/09 όσον αφορά τόσο την έγγραφη όσο και την προφορική διαδικασία,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή), που στηρίζεται σε ρήτρα διατησίας, το προσφεύγον-ενάγον (στο εξής:

προσφεύγον) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι το χρεωστικό σημείωμα, με το οποίο η Επιτροπή απαιτεί, κατόπιν της εκδόσεως λογιστικού ελέγχου της OLAF (Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης), την ανάκτηση των χορηγηθεισών στο προσφεύγον προκαταβολών, δεν είναι σύμφωνο προς τις ρήτρες της συμβάσεως EL HIERRO (NNE5/2001/950) που συνήφθη στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας, τεχνολογικής αναπτύξεως και επιδείξεως στον τομέα της ενέργειας, του περιβάλλοντος και της βιώσιμης αναπτύξεως.

Το προσφεύγον προβάλλει δύο ισχυρισμούς.

Με τον πρώτο ισχυρισμό, αμφισβητεί το απαιτητό της διεκδικούμενης από την Επιτροπή οφειλής κατόπιν του λογιστικού ελέγχου που διενεργήθηκε το 2005.

Με τον δεύτερο ισχυρισμό, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας το νέο χρεωστικό σημείωμα, παραβαίνει τις συμβατικές υποχρεώσεις της οι οποίες δεν της επιτρέπουν να ζητεί, έξι έτη μετά την τελευταία πληρωμή που πραγματοποίησε η *Insula* και ελλείπει κοινοποίησε εκ μέρους της εντός της προβλεπόμενης από τη σύμβαση προθεσμίας, πρόσθετα δικαιολογητικά έγγραφα.

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2010 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-114/10)

(2010/C 134/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller και C. Blaschke καθώς και U. Karpenstein, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2009) 10712 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής η οποία χορηγήθηκε από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) προς το Βασίλειο του Βελγίου, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών για την υλοποίηση του προγράμματος προληπτικής προστασίας από τις πλημμύρες στους ποταμούς Ρήνο και Meuse στο πλαίσιο της κοινοτικής πρωτοβουλίας Interreg II/C δυνάμει της αποφάσεως C(97) 3742 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΤΠΑ αριθ. 970010008),

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή προέβη σε μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής η οποία χορηγήθηκε από το ΕΤΠΑ για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 1994 έως 31ης Δεκεμβρίου 1999 προς το Βασίλειο του Βελγίου, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών για την υλοποίηση του προγράμματος προληπτικής προστασίας από τις πλημμύρες στους ποταμούς Ρήνο και Meuse στο πλαίσιο της κοινοτικής πρωτοβουλίας Interreg II/C.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν πληρούνται οι σχετικές με τη δημοσιονομική διόρθωση προϋποθέσεις του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88⁽¹⁾. Κατά την προσφεύγουσα, η ως άνω διάταξη δεν παρέχει στην Επιτροπή εξουσία δημοσιονομικής διορθώσεως για διοικητικά σφάλματα ή φερόμενα ως ανεπαρκή συστήματα διοικήσεως και ελέγχου. Προβάλλεται, περαιτέρω, ότι έστω και εάν γίνει δεκτό ότι το άρθρο 24 αφορά διοικητικά σφάλματα ή ανεπαρκή συστήματα διοικήσεως και ελέγχου, δεν συντρέχει λόγος δημοσιονομικής διορθώσεως. Δημοσιονομική διόρθωση δικαιολογείται, αφενός, όταν οι «παρατυπίες», όπως τις διαπιστώνει η Επιτροπή, έχουν ή θα μπορούσαν να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης. Κατά την ενάγουσα, τα παράτυπα μέτρα που διαπιστώνει η Επιτροπή δεν συνιστούν τέτοια περίπτωση. Αφετέρου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν διαπιστώθηκε παράβαση του κοινοτικού δικαίου σε σειρά προγραμμάτων που αμφισβητήθηκαν στο ίδιο πλαίσιο.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν μπορεί εν προκειμένω να προβεί σε κατ' αποκοπή και κατά παρεκβολή δημοσιονομική διόρθωση δυνάμει του κανονισμού 4253/88. Η προσφεύγουσα προβάλλει συναφώς ότι, όπως προκύπτει από το σαφές γράμμα του άρθρου 24, αυτό εφαρμόζεται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και σε επακριβώς υπολογίσιμα ποσά.

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας καθώς και μη επιτρεπόμενη επέκταση της αποφάσεως σε περισσότερα κράτη με συνέπεια ένα κράτος μέλος να φέρει αναγκαστικά την ευθύνη για τις παραλείψεις άλλου κράτους μέλους.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ. L 374, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2010 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-116/10)

(2010/C 134/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller και U. Karpenstein, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2009) 10675 της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2009 για τη μείωση της συνδρομής που χορήγησε, σύμφωνα με την απόφαση C(97) 1120 της Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) για τον στόχο 2-πρόγραμμα Nordrhein-Westfalen (1997-1999) στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή μείωσε τη συνδρομή που χορήγησε το ΕΤΠΑ για τον στόχο 2-πρόγραμμα Nordrhein-Westfalen (1997-1999) στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως για να στηρίξει την προσφυγή της.

Ως πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένα τα πραγματικά περιστατικά. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή συμπεριέλαβε εσφαλμένα ποσά στον υπολογισμό του ποσοστού σφάλματος που έλαβε ως βάση.

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, υποστηρίζεται ότι δεν συντρέχαν οι προϋποθέσεις του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88⁽¹⁾ για διόρθωση της χρηματοδοτήσεως. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η διάταξη αυτή δεν παρέχει στην Επιτροπή το δικαίωμα διενέργειας διορθώσεων της χρηματοδοτήσεως λόγω διοικητικών σφαλμάτων ή φερομένων ως ανεπαρκών διοικητικών και ελεγκτικών συστημάτων. Περαιτέρω, υποστηρίζεται ότι και για άλλους λόγους δεν μπορεί να γίνει λόγος για διόρθωση της χρηματοδοτήσεως στην έκταση αυτής

στην οποία προέβη η Επιτροπή. Αφενός, οι «αντικανονικότητες», που αποτελούν εν προκειμένω αντικείμενο των αιτιάσεων της Επιτροπής, μπορούν να δικαιολογήσουν διορθώσεις της χρηματοδοτήσεως μόνον εφόσον επηρεάζουν ή έχουν επηρεάσει αρνητικά τον προϋπολογισμό της Ένωσης. Αυτό δεν συμβαίνει, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, στην περίπτωση των συμπεριφορών που αποτελούν το αντικείμενο των αιτιάσεων της Επιτροπής. Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όσον αφορά πολλά από τα προγράμματα που αποτελούν το αντικείμενο των αιτιάσεων, δεν υφίσταται ούτε στην ουσία παραβίαση του κοινοτικού δικαίου.

Ως τρίτος λόγος ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή δεν είχε, σύμφωνα με τον κανονισμό 4253/88, το δικαίωμα να προβεί σε κατ' αποκοπή και κατ' εκτίμηση διορθώσεις της χρηματοδοτήσεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, συναφώς, ότι η σαφής διατύπωση του άρθρου 24 του εν λόγω κανονισμού αναφέρεται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και ποσά δυνάμενα να υπολογισθούν αριθμητικά.

Στο πλαίσιο του τελευταίου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν γινόταν δεκτό το παραδεκτό των κατ' αποκοπή και κατ' εκτίμηση διορθώσεων της χρηματοδοτήσεως, αυτές *in concreto* δεν είναι νόμιμες. Υποστηρίζεται, συναφώς, ότι η Επιτροπή δεν εξέδωσε ότι οι συμπεριφορές που αποτελούν το αντικείμενο των αιτιάσεων της είναι «εγγενείς στο σύστημα», ούτε ανταποκρίνονται οι κατ' αποκοπή διορθώσεις της χρηματοδοτήσεως στην αρχή της αναλογικότητας.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2010 — ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-120/10)

(2010/C 134/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), Transport & Environment (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Ευρωπαϊκό Γραφείο Περιβάλλοντος (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και BirdLife International (Βρυξέλλες, Βέλγιο), (εκπρόσωπος: S. Hockman QC, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αποφανθεί ότι η καθής παρέβη τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 (¹) και τον κανονισμό (ΕΚ) 1367/2006 (²).

— να αποφανθεί ότι οι λόγοι αρνήσεως προσβάσεως σε ορισμένο έγγραφο βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 πρέπει να εκτίθενται με γραπτή απάντηση εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών της αποτελούμενης από δύο στάδια διοικητικής διαδικασίας, άλλως δεν μπορούν να προβληθούν νομίμως για τη θεμελίωση εξαιρέσεως, διότι θα διέφευγαν του δικαστικού ελέγχου.

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 9ης Φεβρουαρίου 2010 [SG.E3/MM/psi Arés (2010)70321], με την οποία η Επιτροπή δήλωσε την πρόθεσή της να μην παράσχει στους προσφεύγοντες πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα που περιείχαν περιβαλλοντικά πληροφοριακά στοιχεία.

— να υποχρεώσει την καθής να παράσχει πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που ζητήθηκαν και προσδιορίστηκαν κατά την εξέταση της αιτήσεως της 15ης Οκτωβρίου 2009, της επιβεβαιωτικής αιτήσεως της 17ης Δεκεμβρίου 2009 και σε όλα τα έγγραφα που καταρτίστηκαν κατά τη διάρκεια της ανωτέρω εξέτασεως, αμελλητί και χωρίς οποιαδήποτε απόλειψη σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων των παρεμβαινόντων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, οι προσφεύγοντες ζητούν, δυνάμει του άρθρου 263 της Συνθήκης ΕΕ, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 9ης Φεβρουαρίου 2010, με την οποία η καθής δήλωσε την πρόθεσή της να μην παράσχει στους προσφεύγοντες πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα που περιείχαν περιβαλλοντικά πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με την εκπομπή αερίων θερμοκηπίου λόγω παραγωγής βιοκαυσίμων, τα οποία κατήρτισε και/ή χρησιμοποίησε η Επιτροπή σύμφωνα με την οδηγία 2009/28/ΕΚ (³).

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

Πρώτον, παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, λόγω μη εμπρόθεσμης παροχής προσβάσεως σε έγγραφα ή γνωστοποιήσεως των λόγων αρνήσεως της ανωτέρω προσβάσεως. Η αίτηση υποβλήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2009. Η καθής απέρριψε μερικώς την αίτηση, παρέχοντας πρόσβαση σε τέσσερα έγγραφα και αρνούμενη την πρόσβαση σε περίπου διακόσια έγγραφα. Οι προσφεύγοντες αμφισβήτησαν τη βάση της απορριπτικής αποφάσεως. Στις 9 Φεβρουαρίου 2010, ημερομηνία παρελεύσεως της προθεσμίας που προβλέπει ο κανονισμός, η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στα υπόλοιπα έγγραφα ή να εκθέσει λεπτομερώς νόμιμους λόγους αρνήσεως της παροχής προσβάσεως σ' αυτά.

Δεύτερον, παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, λόγω μη λεπτομερούς εκδίδεως των λόγων αρνήσεως της παροχής προσβάσεως σε κάθε έγγραφο. Για να είναι δυνατή η εφαρμογή εξαίρεσεως, οι λόγοι αρνήσεως πρέπει να εκτίθενται λεπτομερώς για κάθε έγγραφο με γραπτή απάντηση εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας. Στις 9 Φεβρουαρίου 2010, ημερομηνία παρελεύσεως της προθεσμίας που προβλέπει ο κανονισμός, η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στα υπόλοιπα έγγραφα χωρίς να εκθέσει λεπτομερώς τους λόγους αρνήσεώς της, όπως επιβάλλουν ο κανονισμός και η νομολογία.

Επιπροσθέτως, οι προσφεύγοντες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 λόγω μη συγκεκριμένης και αυτοτελούς αξιολογήσεως του περιεχομένου κάθε εγγράφου. Απαιτείται συγκεκριμένη και αυτοτελής αξιολόγηση του περιεχομένου κάθε εγγράφου από την Επιτροπή, προκειμένου να καθοριστεί αν το έγγραφο ή τμήμα αυτού εμπίπτει στην εξαίρεση από τον γενικό κανόνα της παροχής προσβάσεως σε όλα τα έγγραφα. Στις 9 Φεβρουαρίου 2010, ημερομηνία παρελεύσεως της προθεσμίας που προβλέπει ο κανονισμός, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι δεν προέβη στην εν λόγω ανάλυση των αιτηθέντων εγγράφων και, ακόμη κι αν τυχόν προέβη σε οποιαδήποτε ανάλυση, τούτο δεν γνωστοποιήθηκε στους προσφεύγοντες.

Περαιτέρω, οι προσφεύγοντες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 και του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 λόγω μη σύννομης εφαρμογής της εξαίρεσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3. Η Επιτροπή επικαλέστηκε αρχικώς την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3 για διακόσια περίπου έγγραφα. Στις 9 Φεβρουαρίου 2010, ημερομηνία παρελεύσεως της προθεσμίας που προβλέπει ο κανονισμός, η Επιτροπή δεν παρέσχε πρόσβαση στα έγγραφα. Προκειμένου να επικαλεστεί την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, η Επιτροπή πρέπει να αποδείξει ότι η δημοσιοποίηση εγγράφου ή στοιχείου που αυτό περιέχει θα έδιγε σοβαρά τη σχετική διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων που περιέχουν περιβαλλοντικά πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τις εκπομπές στο περιβάλλον δεν θα έδιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής και ότι, εφόσον ορισμένο έγγραφο ή στοιχείο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εξαίρεσεως, υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον δημοσιοποιήσεώς του.

Επίσης, οι προσφεύγοντες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 λόγω μη απαλείψεως του περιεχομένου εγγράφων. Στην περίπτωση που η Επιτροπή αρνείται να δημοσιοποιήσει αιτηθέντα έγγραφα, οφείλει να εκτιμήσει την ενδεχόμενη απάλειψη των τμημάτων εκείνων που πληρούν τις προϋποθέσεις εφαρμογής της εξαίρεσεως και να δώσει στη δημοσιότητα τα τμήματα που δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση αυτή. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν εκτίμησε και δεν προέβη σε απάλειψη, με αποτέλεσμα τη μη δημοσιοποίηση στοιχείων ή τμημάτων των εγγράφων τα οποία έπρεπε να έχουν δημοσιοποιηθεί.

Τέλος, υποστηρίζεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 λόγω μη προσδιορισμού της

περίοδου εφαρμογής της εξαίρεσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3. Στην περίπτωση που η Επιτροπή αρνείται να δημοσιοποιήσει τα αιτηθέντα έγγραφα ή μέρος αυτών, οφείλει να προσδιορίζει την περίοδο για την οποία ισχύει η εξαίρεση. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν εκτίμησε και δεν γνωστοποίησε την περίοδο εφαρμογής οποιασδήποτε νομίμως προβαλλόμενης εξαίρεσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264, σ. 13).

(³) Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την πρόωθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 140, σ. 16).

Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2010 — Conte κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-121/10)

(2010/C 134/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Giovanni Conte (Pomezia, Ιταλία), Casa del Pescatore Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Ιταλία), Guidotti Giovanni & Figli Snc (Teroli, Ιταλία), Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Ιταλία), Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) (Manfredonia, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Cavasola, G. Micucci, V. Cannizzaro, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή αφορά τον κανονισμό (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΚ) 847/96, (ΕΚ) 2371/2002, (ΕΚ) 811/2004, (ΕΚ) 768/2005, (ΕΚ) 2115/2005, (ΕΚ) 2166/2005, (ΕΚ) 388/2006, (ΕΚ) 509/2007, (ΕΚ) 676/2007, (ΕΚ) 1098/2007, (ΕΚ) 1300/2008, (ΕΚ) 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) 2847/93, (ΕΚ) 1627/94 και (ΕΚ) 1966/2006.

Οι προσφεύγοντες στην υπό κρίση υπόθεση είναι όλοι τους επιχειρηματίες του τομέα της αλιείας υποκείμενοι στις υποχρεώσεις που προβλέπει ο προσβαλλόμενος κανονισμός.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- 1) Ακυρότητα των άρθρων 9, παράγραφοι 2 και 3, και 10, παράγραφοι 1 και 2, του προσβαλλομένου κανονισμού, στον βαθμό που οι διατάξεις του προβλέπουν, για τα αλιευτικά σκάφη άνω των 15 μέτρων, απόλυτη υποχρέωση να είναι εξοπλισμένα με διπλό σύστημα παρακολούθησης: το δορυφορικό σύστημα παρακολούθησης, που προβλέπεται στο άρθρο 9 και, επιπλέον, το σύστημα αυτόματης αναγνώρισης. Πρόκειται για δύο διαφορετικά συστήματα παρακολούθησης που επιτελούν κατ' ουσίαν την ίδια λειτουργία. Η υποχρέωση αυτή δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Επιπλέον, φαίνεται ότι είναι αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας, από την άποψη της αναγκαιότητας και του προσήκοντος χαρακτήρα του μέτρου. Η υποχρέωση εξοπλισμού των σκαφών με διπλό σύστημα παρακολούθησης συνεπάγεται επιπλέον χρηματοοικονομική επιβάρυνση για τους προσφεύγοντες, η οποία δεν δικαιολογείται από καμία εύλογη απαίτηση.
- 2) Ακυρότητα των άρθρων 15 και 17 του προσβαλλομένου κανονισμού, στον βαθμό που οι διατάξεις αυτές προβλέπουν την υποχρέωση, εις βάρος των αλιευτικών σκαφών μήκους 12 μέτρων και άνω, να διαβιβάζουν σε καθημερινή βάση ορισμένες πληροφορίες, εν πάση δε περιπτώσει πριν από την είσοδο στον λιμένα ή ακόμη και τέσσερις ώρες πριν από τον κατάπλου στον λιμένα. Οι προσφεύγοντες φρονούν ότι η υποχρέωση αυτή δεν είναι εύλογη, είναι δυσανάλογη, είναι δε πιθανώς και αδύνατο να εφαρμοστεί. Ιδίως για τα αλιευτικά σκάφη που χρησιμοποιούνται για τις δραστηριότητες αλιείας μικρής κλίμακας, σε αλιευτικές ζώνες που απέχουν λίγες μόνο ώρες από τους λιμένες, η υποχρέωση αυτή είναι αδύνατον να εκπληρωθεί, εκτός αν αποκλεισθούν τα αλιευτικά σκάφη εκτός του λιμένος εν αναμονή της παρελεύσεως των προθεσμιών.
- 3) Ακυρότητα του συστήματος παρακολούθησης και των επιθεωρήσεων, στο μέτρο που ο προσβαλλόμενος κανονισμός προβλέπει την απόλυτη υποχρέωση ανοχής της προσβάσεως στους χώρους του σκάφους, καθώς και στους φακέλους και στα ηλεκτρονικά έγγραφα, καθώς και ανοχής μορφών επιθεωρήσεως και ανακρίσεως διενεργουμένων από υπαλλήλους που ενεργούν χωρίς ένταλμα της δικαστικής αρχής και δεν υπόκεινται στον

έλεγχο των οργάνων της δικαστικής αστυνομίας. Φρονούν ότι έτσι προσβάλλονται τα δικαιώματα επί της εμπιστευτικότητας, της κατοικίας, της ιδιωτικής και προσωπικής ζωής, καθώς και το δικαίωμα άμυνας, στις διάφορες εκφάνσεις του. Ο έλεγχος αυτός δεν προσβάλλει μόνο τα προαναφερθέντα θεμελιώδη δικαιώματα, αλλά καταλήγει επίσης, λόγω της επεμβατικότητάς του, στο να καταστήσει εντελώς κενό ουσίας το δικαίωμα του επιχειρηματία του τομέα της αλιείας επί της ασκήσεως της οικονομικής ελευθερίας του, που διασφαλίζουν οι Συνθήκες περί ιδρύσεως των Κοινοτήτων. Ένα ειδικός λόγος ακυρότητας αφορά το άρθρο 82 που επιτρέπει στους επιθεωρούντες υπαλλήλους να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν τη διατήρηση των αποδεικτικών στοιχείων που συνδέονται με ενδεχόμενες παραβάσεις.

- 4) Ακυρότητα του άρθρου 73, παράγραφος 8, του προσβαλλομένου κανονισμού, καθόσον η διάταξη αυτή αναγνωρίζει στα κράτη το δικαίωμα να επιβαρύνουν τους επιχειρηματίες του τομέα της αλιείας με το χρηματοοικονομικό βάρος του συστήματος παρακολούθησης. Διευκρινίζεται συναφώς ότι η διάταξη αυτή φαίνεται ότι είναι προδήλως άκυρη, καθόσον είναι αντίθετη προς την αρχή της κοινωνικής κατανομής των δαπανών που είναι αναγκαίες για την υλοποίηση δημοσίων συμφερόντων.
- 5) Ακυρότητα του άρθρου 92 του προσβαλλομένου κανονισμού, καθόσον η διάταξη αυτή προβλέπει ένα σύστημα μεταβίβασης της ευθύνης όσον αφορά ενδεχόμενες παραβάσεις, οι οποίες, ανεξάρτητα από το ποιος τις διέπραξε, καταλογίζονται τελικώς στον ιδιοκτήτη του αλιευτικού σκάφους και στους ενδεχομένους διαδόχους του. Διευκρινίζεται συναφώς ότι η διάταξη αυτή είναι αντίθετη προς την αρχή του προσωπικού χαρακτήρα της ευθύνης, την αρχή της προστασίας της ιδιοκτησίας και την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον δεν αποσκοπεί ευλόγως στην αποφυγή της καταστρατηγήσεως του καθιεστώτος επιβολής κυρώσεων.
- 6) Ακυρότητα του άρθρου 103 του προσβαλλομένου κανονισμού, καθόσον η διάταξη αυτή προβλέπει ότι η μη τήρηση εκ μέρους ενός κράτους των υποχρεώσεων που προβλέπει ο κανονισμός μπορεί να επισύρει την αναστολή της χρηματοδοτικής συνδρομής που προβλέπουν οι κανονισμοί 1198/2006⁽¹⁾ και 861/2006⁽²⁾. Κατά τους προσφεύγοντες, η αναστολή της συνδρομής συνεπάγεται μεταβίβαση της ευθύνης του κράτους στους ιδιώτες που καλούνται κατά συνέπεια να επιβαρυνθούν με τις ζημιόγones συνέπειες μιας κρατικής συμπεριφοράς. Αυτή η μορφή μεταβίβασης της κυρώσεως είναι αντίθετη προς την αρχή του προσωπικού χαρακτήρα της κυρώσεως και την αρχή της αναλογικότητας.
- 7) Ακυρότητα των άρθρων 14, παράγραφοι 1, 2, 3, 4 και 5, 17, παράγραφος 1, 58, παράγραφοι 1, 2, 3 και 5, 59, παράγραφοι 2 και 3, 60, παράγραφοι 4 και 5, 62, παράγραφος 1, 63, παράγραφος 1, 64, 65 και 66, παράγραφοι 1 και 3, 67, παράγραφος 1, και 68 του προσβαλλομένου κανονισμού. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν συναφώς ότι ο εν λόγω κανονισμός στηρίζεται αποκλειστικά στο άρθρο 37 της Συνθήκης ΕΚ, που επιτρέπει την εφαρμογή μιας κοινής πολιτικής αλιείας, και ότι τα μέτρα που προβλέπει ο κανονισμός είναι δικαιολογημένα

μόνο υπό την προϋπόθεση ότι εξυπηρετούν την αλιευτική πολιτική που εφαρμόζουν τα κοινοτικά όργανα μέσω διαφόρων πράξεων. Οι προαναφερθείσες όμως διατάξεις δεν αφορούν τομείς και είδη που εμπίπτουν στην κοινή πολιτική αλιείας και, κατά συνέπεια, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 37 της Συνθήκης ΕΚ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1198/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 861/2006, του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2006, για τη θέσπιση κοινοτικών χρηματοδοτικών μέτρων για την εφαρμογή της κοινής αλιευτικής πολιτικής καθώς και στον τομέα του Δικαίου της Θάλασσας.

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2010 — Hartmann κατά ΓΕΕΑ (Complete)

(Υπόθεση T-123/10)

(2010/C 134/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. Aicher, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 20ής Ιανουαρίου 2010, στην υπόθεση R 601/2009-4·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «Complete» για προϊόντα των κλάσεων 5 και 10 (αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 7 432 024)

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (¹), για τον λόγο ότι το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι ευθέως περιγραφικό των προϊόντων τα οποία αφορά η αίτηση καθώς και παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για τον λόγο ότι το εν λόγω σημείο στερείται του αναγκαίου διακριτικού χαρακτήρα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2010 — Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ — Vinotasia (VITASIA)

(Υπόθεση T-124/10)

(2010/C 134/74)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Schaeffer και A. Marx, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Vinotasia GmbH (Koblenz, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών της 14ης Ιανουαρίου 2010 στην υπόθεση R 1054/2008-4,

— να απορρίψει την υπ' αριθ. B 1 027 947 ανακοπή, η οποία ασκήθηκε στις 30 Ιουνίου 2006, κατά το μέρος που έγινε δεκτή με την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 30ής Μαΐου 2008,

— να υποχρεώσει το καθού να φέρει τα έξοδα τόσο της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης όσο και της διαδικασίας ενώπιον του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα),

— επικουρικώς, να αναστείλει την εκδίκαση της υποθέσεως έως την έκδοση της αποφάσεως του Γερμανικού Γραφείου Ευρεσιτεχνιών και Σημάτων επί της ασηθίδεας στις 17 Μαρτίου 2010 αίτησεως περί κηρύξεως της ακυρότητας του υπ' αριθ. 302 15 015 προγενέστερου γερμανικού σήματος «VINOTASIA».

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «VITASIA» για προϊόντα των κλάσεων 29, 30, 31, 32 και 33 (αίτηση αριθ. 4 691 101)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Vinotasia GmbH

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το υπ' αριθ. 302 15 015 γερμανικό λεκτικό σήμα «VINOTASIA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 32, 33 και 35

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾, καθώς δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο επίμαχων σημάτων

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2010 — Lux Management κατά ΓΕΕΑ — Zeis Excelsa (KULTE)

(Υπόθεση T-130/10)

(2010/C 134/75)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lux Management Holding SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: S. Mas, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Zeis Excelsa SPA (Montegranaro, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Ιανουαρίου 2010, στην υπόθεση R 712/2008-4, ως άνευ αντικειμένου,

— άλλως, να ακυρώσει την απόφαση τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Ιανουαρίου 2010 στην υπόθεση R 712/2008-4, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα,

— άλλως, να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Ιανουαρίου 2010 στην υπόθεση R 712/2008-4, καθόσον στερείται αιτιολογίας όσον αφορά την εκ μέρους της αντιδίκου ανοχή του καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος το οποίο αφορά η αίτηση εκπτώσεως, και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα το οποίο αφορά η αίτηση εκπτώσεως: Το εικονιστικό σήμα «KULTE» για προϊόντα των κλάσεων 14, 18 και 25

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτών την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα την έκπτωση: Το καταχωρισμένο ιταλικό εικονιστικό σήμα «CULT», για όλα τα προϊόντα της κλάσεως 25· το καταχωρισμένο στη Γαλλία και στις χώρες Benelux διεθνές εικονιστικό σήμα «CULT», για προϊόντα των κλάσεων 14, 18 και 25

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ακυρώνει μερικώς την καταχώριση του κοινοτικού σήματος το οποίο αφορά η αίτηση εκπτώσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 43 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να κρίνει ότι η απόφασή του κατέστη άνευ αντικειμένου λόγω του ότι οι διάδικοι κατέληξαν σε συμφωνία όσον αφορά τη συνύπαρξη των επίμαχων σημάτων και λόγω της συνακόλουθης υποβολής αιτήσεως ανακλήσεως· παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του ανδρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, καθόσον το τμήμα προσφυγών αρνήθηκε να εξετάσει νέα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα· παράβαση του άρθρου 57, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένως το περιεχόμενο των υποβληθέντων αποδεικτικών στοιχείων και παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόδειξη της εκ μέρους της ενώπιον του τμήματος προσφυγών αντιδικού ανοχής του καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος το οποίο αφορά η αίτηση εκπτώσεως.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2010 — Pieno žvaigždės κατά ΓΕΕΑ — Fattoria Scaldasole (Iogurt.)

(Υπόθεση T-135/10)

(2010/C 134/76)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: AB «Pieno žvaigždės» (Βίλνιους, Λιθουανία) (εκπρόσωποι: I. Lukauskienė and R. Žaboliene, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Fattoria Scaldasole Srl (Monguzzo, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 18ης Ιανουαρίου 2010, στην υπόθεση R 1070/2009-2, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα «Iogurt.», για προϊόντα της κλάσεως 29

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το καταχωρισθέν στη Λιθουανία εικονιστικό σήμα «jogurtas» για προϊόντα της κλάσεως 29· το κοινοτικό εικονιστικό σήμα «jogurt», για προϊόντα της κλάσεως 29

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: έκρινε την προσφυγή ως μη ασκηθείσα

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 60 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 8 του κανονισμού 2869/95⁽¹⁾ της Επιτροπής, διότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι το τέλος προσφυγής δεν καταβλήθηκε εντός της δίμηνης προθεσμίας από την ημερομηνία της επιδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2869/95 της Επιτροπής της 13ης Δεκεμβρίου 1995 σχετικά με τα πληρωτέα τέλη προς το Γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ L 303, σ. 33)

Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-138/10)

(2010/C 134/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. Rodríguez Cárcamo)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 337 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Ιανουαρίου 2010, με την οποία μειώθηκε η συνδρομή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) που είχε χορηγηθεί αρχικά για το επιχειρησιακό πρόγραμμα «Περιφέρεια της Βαλένθιας», Στόχος 1 (1994-1999), στην Ισπανία, κατ' εφαρμογή της απόφασης C(1994) 3456-ΕΤΠΑ (αριθ. 94.11.09.001), και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση C(94) 30436, της 25ης Νοεμβρίου 1994, η Επιτροπή χορήγησε συνδρομή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) για ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα για την Περιφέρεια της Βαλένθιας, το οποίο εντασσόταν στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις ισπανικές περιοχές που αφορούσε ο Στόχος 1 για το διάστημα 1994–1999, το δε ανώτατο ποσό που θα βάρυνε το ΕΤΠΑ ορίστηκε σε 1 207 941 000 ECU. Με την προσβαλλόμενη εν προκειμένω απόφαση διαπιστώνεται ότι υπήρξαν παρατυπίες σε σχέση με 23 από τα 38 σχέδια που αφορούσε η συνδρομή και μειώνεται η αρχική συνδρομή σε 115 612 377,25 ευρώ.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον κράτος μέλος προβάλλει τους εξής λόγους ακύρωσης:

— Παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988 ⁽¹⁾, καθόσον στην προσβαλλόμενη απόφαση χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος προέκτασης των στοιχείων, ενώ το εν λόγω άρθρο δεν προβλέπει τη δυνατότητα να προεκτείνονται οι παρατυπίες που διαπιστώνονται σε συγκεκριμένες δράσεις στο σύνολο των δράσεων που περιλαμβάνονται στα επιχειρησιακά προγράμματα που χρηματοδοτούνται με πόρους του ΕΤΠΑ. Κατά το προσφεύγον κράτος μέλος, η διόρθωση στην οποία προέβη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει καμία νομική βάση, διότι οι κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με τις αμιγείς οικονομικές διορθώσεις στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, δεν παράγουν, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2000 στην υπόθεση C-443/97, Ισπανία κατά Επιτροπής ⁽²⁾, νομικά αποτελέσματα έναντι των κρατών μελών και διότι το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, αφορά μόνο τη μείωση της συνδρομής για την οποία έχει διαπιστωθεί η ύπαρξη παρατυπίας, η αρχή δε αυτή απαγορεύει την εφαρμογή διορθώσεων κατόπιν προέκτασης των στοιχείων.

— Επικουρικά, παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, σε συνδυασμό με το ισχύον άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ (αρχή της καλόπιστης συνεργασίας), διότι πραγματοποιήθηκε διόρθωση κατόπιν προέκτασης των στοιχείων, μολονότι δεν διαπιστώθηκε ανεπάρκεια του συστήματος διαχείρισης, ελέγχου ή επιθεώρησης σε σχέση με τις τροποποιημένες συμβάσεις, αφού τα διαχειριστικά όργανα εφάρμοσαν την ισπανική νομοθεσία, για την οποία το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει διαπιστώσει ότι αντιβαίνει στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, η τήρηση του εθνικού δικαίου από τις διαχειριστικές αρχές, έστω και αν η Επιτροπή διαπιστώνει την ύπαρξη συγκεκριμένων παρατυπιών ή παραβάσεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως έρεισμα για προέκταση των στοιχείων με το επιχείρημα ότι το σύστημα διαχείρισης είναι ανεπαρκές, εφόσον ούτε το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η νομοθεσία που εφαρμόζουν τα εν λόγω όργανα είναι αντίθετη προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ούτε η Επιτροπή έχει ασκήσει προσφυγή κατά του κράτους μέλους βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ.

— Επικουρικά, παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τον λόγο ότι το δείγμα που χρησιμοποιήθηκε για τη δημοσιονομική διόρθωση, κατόπιν της προέκτασης των στοιχείων, δεν ήταν αντιπροσωπευτικό. Η Επιτροπή διαμόρφωσε το δείγμα για την προέκταση των στοιχείων βασισμένη σε πολύ μικρό αριθμό σχεδίων (38 από 7 862), χωρίς να περιλάβει όλες τις βασικές πτυχές του επιχειρησιακού προγράμματος, αλλά περιέλαβε τις δαπάνες που είχαν αφαιρεθεί προηγουμένως οι ισπανικές αρχές και βασίστηκε στις δηλωθείσες δαπάνες και όχι στη χορηγηθείσα συνδρομή, εφάρμοσε δε ένα πρόγραμμα πληροφορικής του οποίου η αξιοπιστία υπολείπεται του 85 %. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το δείγμα δεν πληροί συνεπώς τις αναγκαίες υποδοχές αντιπροσωπευτικότητας για να χρησιμεύσει ως βάση για την προέκταση των στοιχείων.

— Παραγραφή της δίωξης κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995 ⁽³⁾. Τέλος, κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, η ανακοίνωση προς τις ισπανικές αρχές σχετικά με την ύπαρξη παρατυπιών (που πραγματοποιήθηκε τον Ιούλιο του 2004 και αφορούσε κατά το πλείστον παρατυπίες που είχαν τελεστεί κατά τα έτη 1997, 1998 και 1999) πρέπει να αποτελέσει το σημείο έναρξης της προθεσμίας παραγραφής των παρατυπιών αυτών, η οποία είναι τετραετής, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 74, σ. 1).

⁽²⁾ Συλλογή 2000, σ. I-2415.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2010 — Ben Ri Electrónica κατά ΓΕΕΑ — Sacora (LT LIGHT-THECNO)

(Υπόθεση T-143/10)

(2010/C 134/78)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ben Ri Electrónica, SA (Μαδρίτη, Ισπανία)
(εκπρόσωπος: A. Alejos Cutuli, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sacora, SAU [Sant Jaume de Llierca (Girona), Ισπανία]

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και να αρνηθεί την καταχώριση του κοινοτικού σήματος αριθ. 4 520 193·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Sacora, S.A.U.

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «LT» (αίτηση καταχώρισης υπ' αριθ. 4 520 193), για προϊόντα των κλάσεων 7, 9 και 11.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα (αριθ. 13 375) και ισπανικά εικονιστικά σήματα (αριθ. 1 719 729 και αριθ. 1 719 730) αποτελούμενα από την παράθεση ενός «L» και ενός «T» πάνω σ' ένα κύκλο, για προϊόντα των κλάσεων 9 και 11.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και απόρριψη της ανακοπής.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2010 — Space Beach Club κατά ΓΕΕΑ — Flores Gómez (SpS space of sound)

(Υπόθεση T-144/10)

(2010/C 134/79)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Space Beach Club, A.E. [San Jorge (Ιμπιζα), Ισπανία] (εκπρόσωπος: A. Alejos Cutuli, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Miguel Ángel Flores Gómez (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και να απορρίψει την αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού σήματος αρ. 5683693,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Miguel Ángel Flores Gómez.

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «SPS space of sound» (αίτηση καταχώρισης υπ. αριθ. 5 683 693) για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35 και 41

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: ισπανικά εικονιστικά σήματα που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «SPACE» (αριθ. 2 021 783, αριθ. 2 610 677, αριθ. 2 644 838, αριθ. 2 644 839, αριθ. 2 654 511, αριθ. 2 694 428, αριθ. 2 583 870, αριθ. 3 175 742 και αριθ. 4 529 814) για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 25 και 41

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 —
de Jong κατά Συμβουλίου και Επιτροπής****(Υπόθεση T-303/94)**

(2010/C 134/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010 —
Papierfabrik Hamburger-Spremberg κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-350/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 —
Ελληνικός Νηογνώμων κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-312/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 272 της 25.10.2008.

⁽¹⁾ EE C 272 της 25.10.2008.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2010 —
Berenschot Groep κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-428/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 11 της 16.1.2010.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2010 — Faria κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση F-7/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση αξιολογήσεως — Περίοδος αξιολογήσεως 2006/2007 — Αίτημα ακυρώσεως της εκθέσεως αξιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ικανοποίηση της ηθικής βλάβης)

(2010/C 134/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Marie-Hélène Faria (Muchamiel, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ΓΕΕΑ (εκπρόσωπος: I. de Medrano Caballero, επικουρούμενος από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Η ακύρωση της εκθέσεως αξιολογήσεως για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2006 έως 30 Σεπτεμβρίου 2007 και η καταδίκη του καθού-εναγομένου στην καταβολή αποζημιώσεως για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την έκθεση αξιολογήσεως της Faria, που συντάξε το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2006 έως 30 Σεπτεμβρίου 2007.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.
- 3) Το ΓΕΕΑ φέρει, πλην των δικαστικών εξόδων του, τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων της Faria.
- 4) Η Faria φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων της.

⁽¹⁾ EE C 69 της 21.03.2009, σ. 55.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2010 — N κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-26/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό — Ηθική παρενόχληση — Καθήκον αρωγής — Ηθική βλάβη)

(2010/C 134/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: N (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: É. Boigelot, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: K. Zejdová και R. Ignătescu)

Αντικείμενο

Να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 12 000 ευρώ ως αποζημίωση για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του, αφενός, λόγω της ηθικής και επαγγελματικής παρενοχλήσεως που υπέστη και, αφετέρου, λόγω της μη διενέργειας εσωτερικής διοικητικής έρευνας από ανεξάρτητο όργανο.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στον N αποζημίωση ύψους 2 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά έξοδά του και τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων του N.
- 4) Ο N φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων του.

⁽¹⁾ EE C 153 της 04.07.2009, σ. 51.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2010 — Tzvetanova κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-33/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Προϋποθέσεις του άρθρου 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Συνήθης διαμονή πριν από την ανάληψη καθηκόντων — Διαμονή ως φοιτητής στον τόπο υπηρεσίας κατά την περίοδο αναφοράς — Πρακτική άσκηση εκτός του τόπου υπηρεσίας κατά την περίοδο αναφοράς — Λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατοικία)

(2010/C 134/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aglika Tzvetanova (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Martin και J. Baquero Cruz, στη συνέχεια J. Currall και J. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί μη χορηγήσεως στην προσφεύγουσα του επιδόματος αποδημίας που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 10ης Ιουλίου 2008, περί μη χορηγήσεως στην Tzvetanova του επιδόματος αποδημίας που προβλέπει το άρθρο 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 129 της 06.06.2009, σ.22.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Buschak κατά ΕΙΒΣΔΕ

(Υπόθεση F-47/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας — Περιγραφή των εργασιακών καθηκόντων του αναπληρωτή διευθυντή — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Έννομο συμφέρον — Προσφυγή-αγωγή προδήλως απαράδεκτη)

(2010/C 134/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Willy Buschak (Βόννη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Levi και C. Ronzi, δικηγόροι, στη συνέχεια L. Levi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας (εκπρόσωπος: C. Callanan, solicitor)

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αίτημα, αφενός, περί ακυρώσεως της αποφάσεως περί τροποποιήσεως της περιγραφής των εργασιακών καθηκόντων του προσφεύγοντος-ενάγοντος και, αφετέρου, περί αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας και ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης που αυτός υπέστη

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον W. Buschak στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 171 της 5.7.2008, σ. 52.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Δεκεμβρίου 2009 — Παπαθανασίου κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση F-99/09)

(2010/C 134/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ελισάβετ Παπαθανασίου (Alicante, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

η καταβολή των οφειλόμενων αποδοχών στην προσφεύγουσα από το ΓΕΕΑ έχουν παύσει, λόγω της παράνομης συμπεριφοράς του ΓΕΕΑ, παρά τη συνέχιση της ύπαρξης εργασιακής σχέσης,

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Πρώτον, αίτημα ακύρωσης της ρήτηρας της σύμβασης εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας που προβλέπει την αυτόματη λύση της σύμβασης αυτής σε περίπτωση που η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν εγγραφεί στον πίνακα επιτυχόντων γενικού διαγωνισμού που οργανώνεται για το ΓΕΕΑ. Δεύτερον, αίτημα αναγνώρισης του ότι οι διαγωνισμοί ΟΗΜΙ/ΑΔ/01/07, ΟΗΜΙ/ΑΔ/02/07, ΟΗΜΙ/ΑΣΤ/01/07 και ΟΗΜΙ/ΑΣΤ/02/02 δεν παράγουν αποτελέσματα για τη σύμβαση της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Επιπλέον, αίτημα επιδίκασης αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης.

η προσφεύγουσα ζητεί από το ΔΔΔ να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ –αφού αναγνωρίσει την υποχρέωση του ΓΕΕΑ να εξακολουθήσει να απασχολεί την προσφεύγουσα υπό τις ίδιες συνθήκες και να την επανεντάξει στην υπηρεσία– να αποκαταστήσει πλήρως την υλική της ζημία, καταβάλλοντάς της κυρίως όλες τις καθυστερούμενες ενδεχομένως αποδοχές της και αποδίδοντάς της όλα τα έξοδα που προέβλεπε στην προσφεύγουσα η παράνομη συμπεριφορά του ΓΕΕΑ (κατόπιν αφαιρέσης των επιδομάτων ανεργίας που έχει λάβει η προσφεύγουσα).

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ):

Επικουρικά, η προσφεύγουσα ζητεί από το ΔΔΔ, για την περίπτωση που η επανένταξή της στην υπηρεσία και/ή η συνέχιση της απασχόλησής της υπό τις ίδιες συνθήκες δεν πραγματοποιηθεί για πραγματικούς ή νομικούς λόγους, να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να της καταβάλει, ως αποζημίωση για την υλική ζημία που υπέστη λόγω της παράνομης λήξης της απασχόλησής της, τη διαφορά μεταξύ των εισοδημάτων που αναμένεται πράγματι ότι θα πραγματοποιήσει στο μέλλον και των εισοδημάτων που θα πραγματοποιούσε αν εξακολουθούσε να ισχύει η σύμβαση εργασίας της, ενώ στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι συνταξιοδοτικές παροχές και οι λοιπές αξιώσεις της.

— να ακυρώσει το από 12 Μαρτίου 2009 έγγραφο του ΓΕΕΑ και τις σε αυτό περιεχόμενες αποφάσεις του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με τις οποίες η σχέση εργασίας της προσφεύγουσας λήγει κατόπιν της παρέλευσης οκτάμηνης προθεσμίας καταγγελίας από τις 16 Μαρτίου 2009, και να αναγνωρίσει ότι η σχέση εργασίας της προσφεύγουσας με το ΓΕΕΑ εξακολουθεί να υφίσταται. Εφόσον το ΔΔΔ το κρίνει αναγκαίο, η προσφεύγουσα ζητεί περαιτέρω την ακύρωση των κατά την προσφεύγουσα μη αυτοτελών εγγράφων του ΓΕΕΑ της 3ης Αυγούστου 2009 (τρίμηνη αναστολή της προθεσμίας) και της 9ης Οκτωβρίου 2009 (απόρριψη της ένστασης),

— Η προσφεύγουσα ζητεί από το ΔΔΔ να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

— να ακυρώσει ή να αναγνωρίσει την ακυρότητα της διαλυτικής ρήτηρας του άρθρου 5 της σύμβασης εργασίας της προσφεύγουσας με το ΓΕΕΑ, επικουρικά δε

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Φεβρουαρίου 2010 — Nicola κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση F-13/10)

(2010/C 134/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

να αναγνωρίσει ότι ούτε στο μέλλον θα μπορεί να επέλθει λύση της σύμβασης εργασίας της προσφεύγουσας κατ' εφαρμογή της διαλυτικής ρήτηρας της σύμβασης αυτής,

Διάδικοι

Προσφεύγων — ενάγων: Carlo de Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Isola, avvocato)

επικουρικά, να αναγνωρίσει ότι, σε κάθε περίπτωση, οι αναφερόμενοι στο από 12 Μαρτίου 2009 έγγραφο του ΓΕΕΑ διαγωνισμοί δεν μπορούσαν να παραγάγουν αρνητικά αποτελέσματα κατόπιν ενεργοποίησης της διαλυτικής ρήτηρας,

Καθής — εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

— να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να καταβάλει εύλογη χρηματική ικανοποίηση, η οποία θα οριστεί κατά την κρίση του Δικαστηρίου για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης και της μη περιουσιακής ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω των δηλώσεων που αναφέρονται στο σημείο 1 των αιτημάτων.

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της εκθέσεως αξιολόγησής του 2008 τόσο κατά το μέρος που αφορά τους στόχους όσο και κατά το μέρος που αφορά την αξιολόγηση, καθώς και των προαγωγών που αποφασίσθηκαν στις 18 Μαρτίου 2009. Επίσης, υποχρέωση της καθής-εναγομένης να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να ικανοποιήσει χρηματικώς την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

— Σε περίπτωση που η πραγματική απασχόληση της προσφεύγουσας κατά τον χρόνο της έκδοσης της απόφασης του ΔΔΔ και/ή

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2009 κατά το μέρος που το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή του κατά της εκθέσεως αξιολογήσεως του 2008·
- να ακυρώσει την έκθεση αξιολογήσεως του 2008 τόσο κατά το μέρος που αφορά τους στόχους όσο και κατά το μέρος που αφορά την αξιολόγησή·
- να ακυρώσει όλες τις λοιπές συναφείς, παρεπόμενες και προηγηθείσες πράξεις, μεταξύ των οποίων τις κατευθυντήριες γραμμές της διευθύνσεως ανθρώπινου δυναμικού ως προς τη σύνταξη της κρίσεως με ένα από τα πρώτα γράμματα του αλφαβήτου και τα επιβληθέντα ποσοτικά όρια κατά την απονομή των μορίων Α ή Β+, καθώς και τις προαγωγές που αποφασίστηκαν στις 18 Μαρτίου 2009, δεδομένου ότι, εξαιτίας της κρίσεως που διατύπωσαν οι ανώτεροι του προσφεύγοντος-ενάγοντος, η ΕΤΕπ παρέλειψε να τον λάβει υπόψη για το στοιχείο «Προαγωγές από τα καθήκοντα Ε προς D»·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να ικανοποιήσει χρηματικώς την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων, πέραν των δικαστικών εξόδων, με τους νόμιμους τόκους λαμβάνοντας υπόψη τη λόγω πληθωρισμού υποτίμηση των ποσών που θα επιδικαστούν.

Προσφυγή/αγωγή της 25ης Φεβρουαρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-14/10)**

(2010/C 134/90)

*Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική***Διάδικοι**

Προσφεύγων/ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Λέτσε, Ιταλία)
(εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής/εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Να διαπιστωθεί η υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας αναγνώρισης μερικής ανικανότητας και να υποχρεωθεί η καθής/εναγόμενη να καταβάλει αποζημίωση στον προσφεύγοντα/ενάγοντα για τη ζημία που αυτός υπέστη.

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της 30ης Ιανουαρίου 2009,
- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 20ής Ιουλίου 2009, κατά της αποφάσεως απορρίψεως της αιτήσεως της 30ής Ιανουαρίου 2009,
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει το υπηρεσιακό σημείωμα αριθ. ADMIN.B.2/MB/lS D(09) 29562, της 6ης Νοεμβρίου 2009, το οποίο έλαβε ο προσφεύγων/ενάγων στις 16 Δεκεμβρίου 2009.
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να διαπιστώσει ότι η διαδικασία αναγνώρισεως στον προσφεύγοντα/ενάγοντα των θεσμικών εγγυήσεων που προβλέπει το άρθρο 73 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά ατύχημα που υπέστη στις 12 Σεπτεμβρίου 2003, διήρκεσε περισσότερο από πέντε έτη.
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να αναγνωρίσει ότι η διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας ήταν υπερβολικά μακρά.
- Να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει, ως αποζημίωση για τις υλικές και μη υλικές ζημιές που υπέστη αδικώς ο προσφεύγων/ενάγων σε σχέση με την υπερβολικά μακρά διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας, το ποσό των 10 000 ευρώ ή οποιοδήποτε μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό ορίσει το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κατά δίκαιη κρίση.

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, από την ημέρα που έπεται εκείνης κατά την οποία το αίτημα της 30ής Ιανουαρίου 2009 περιήλθε στην Επιτροπή και μέχρι της οριστικής καταβολής του ποσού των 10 000 ευρώ, τόκους επί του τελευταίου αυτού ποσού, με επιτόκιο 10 % ετησίως και με ετήσια κεφαλαιοποίηση.

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Φεβρουαρίου 2010 — Andres κ.λπ. κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση F-15/10)**

(2010/C 134/91)

*Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική***Διάδικοι**

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Carlos Andres κ.λπ. (Φραγκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Vandebussche και L. Levi, δικηγόροι)

Καθή-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2010 — M. Almeida Campos κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-16/10)

(2010/C 134/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών των προσφευγόντων-εναγόντων του Ιουνίου 2009, καθώς και όλων των μεταγενέστερων και μελλοντικών εκκαθαριστικών, καθώς και με αυτά τίθεται σε εφαρμογή η μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος η οποία αποφασίστηκε στις 4 Μαΐου 2009, και, αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας των προσφευγόντων-εναγόντων

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: M. Almeida Campos (Βρυξέλλες, Βέλγιο) κ.λπ. (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-εναγόντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

— να ακυρώσει τα εκκαθαριστικά τους του Ιουνίου 2009 καθώς και με αυτά τίθεται για πρώτη φορά σε εφαρμογή η μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος η οποία αποφασίστηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο στις 4 Μαΐου 2009, καθώς και να ακυρώσει, στο ίδιο πλαίσιο, όλα τα μεταγενέστερα και μελλοντικά εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών, αλλά και τα μέλλοντα να εκδοθούν εκκαθαριστικά σημειώματα καταβολής συντάξεως·

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτηση ακυρώσεως των αποφάσεων περί μη προαγωγής των προσφευγόντων στον βαθμό AD 12 για το έτος προαγωγών 2009 και, κατά το μέτρο του αναγκαίου, των αποφάσεων περί προαγωγής στον βαθμό αυτό, για το ίδιο έτος προαγωγών, των υπαλλήλων των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στον κατάλογο των προαχθέντων που δημοσιεύθηκε στην CP (εσωτερική ανακοίνωση) αριθ. 97/09 της 27ης Απριλίου 2009 και στην CP αριθ. 93/09 της 13ης Μαΐου 2009.

— καθώς και απαιτείται, να ακυρώσει τις αποφάσεις περί απορριψεως των αιτημάτων επανεξετάσεως («administrative review») και τις εσωτερικές ενστάσεις («grievance procedure»), αποφάσεις με ημερομηνία, αντιστοίχως, 28 Αυγούστου και 17 Δεκεμβρίου 2009·

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— επομένως, να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη στην καταβολή της διαφοράς μεταξύ της αμοιβής και της συντάξεως που προκύπτει από την προαναφερθείσα απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της 4ης Μαΐου 2009 και του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή του προηγούμενου συνταξιοδοτικού συστήματος· η διαφορά αυτή αποδοχών και συντάξεων πρέπει να προσαυξηθεί με τόκους υπερημερίας από 15ης Ιουνίου 2009 και, στη συνέχεια, από την 15η ημέρα κάθε μηνός, μέχρι της πλήρους αποζημιώσεως, με επιτόκιο καθοριζόμενο στο επίπεδο του επιτοκίου της ΕΚΤ πλέον 3 εκατοστιαίων μονάδων·

— να ακυρώσει τις αποφάσεις περί μη προαγωγής των προσφευγόντων στο βαθμό για το έτος προαγωγών 2009,

— να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη στην καταβολή αποζημιώσεως για τη ζημία που υπέστησαν λόγω της απώλειας αγοραστικής δύναμης, της ζημίας αυτής εκτιμώμενης ex aequo et bono προσωρινώς στο 1 % των μηνιαίων αποδοχών κάθε προσφεύγοντος-εναγόντος·

— κατά το μέτρο του αναγκαίου, να ακυρώσει τις αποφάσεις περί προαγωγής στον βαθμό AD12 για το έτος προαγωγών 2009 των υπαλλήλων των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στον κατάλογο των προαχθέντων που δημοσιεύθηκε στην CP (εσωτερική ανακοίνωση) αριθ. 97/09 της 27ης Απριλίου 2009 και στην CP αριθ. 93/09 της 13ης Μαΐου 2009,

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στα δικαστικά έξοδα.

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 15ης Μαρτίου 2010 — Daake κατά ΓΕΕΑ**(Υπόθεση F-17/10)**

(2010/C 134/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Simone Daake (Alicante, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης του ΓΕΕΑ της 4ης Δεκεμβρίου 2009, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα αποζημίωσης της προσφεύγουσας.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ να την αποζημιώσει για την υλική ζημία, με ποσό που ανέρχεται στο ύψος της διαφοράς μεταξύ, αφενός, των αποδοχών που πράγματι έλαβε ως έκτακτη υπάλληλος δυνάμει του άρθρου 3α του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΛΠ), μεταξύ της 1ης Νοεμβρίου 2005 και της 31ης Οκτωβρίου 2008, καθώς και των επιδομάτων ανεργίας που εισέπραξε από την 1η Νοεμβρίου 2008 μέχρι σήμερα και, αφετέρου, των αποδοχών που αυτή δικαιούται ως έκτακτη υπάλληλος δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΠΛ από την 1η Νοεμβρίου 2005 έως τις 31 Οκτωβρίου 2008, καθώς και των επιδομάτων ανεργίας που δικαιούται από την 1η Νοεμβρίου 2008 μέχρι σήμερα, υπολογιζόμενων βάσει του μισθού δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ που δικαιούται για τον μήνα Οκτώβριο 2008,
- καθώς και για τις απώλειες που απορρέουν εξ αυτών όσον αφορά τη σύνταξη λόγω γήρατος και τις λοιπές αποζημιώσεις, αποδοχές και πλεονεκτήματα, λαμβάνοντας υπόψη την ευλόγως αναμενόμενη λόγω των επιδόσεων της προαγωγή την 1η Απριλίου 2008,

καθώς και να ακυρώσει —στο μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο για τη χορήγηση των αιτούμενων αποζημιώσεων— τις αποφάσεις του ΓΕΕΑ της 6ης Μαΐου 2009 και της 4ης Δεκεμβρίου 2009·

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ να την αποζημιώσει για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη λόγω της δυσμενούς διακρίσεως έναντι άλλων συνεργατών του ΓΕΕΑ, καθορίζοντας το ύψος της αποζημίωσης κατά την κρίση του,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2010 — Capidis κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**(Υπόθεση F-18/10)**

(2010/C 134/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Georges Capidis (Zellik, Βέλγιο) κ.λπ. (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί επιβολής στον προσφεύγοντα της πειθαρχικής κυρώσεως του υποβιβασμού κατά ένα βαθμό.

Αιτήματα των προσφευγόντων

- Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
- να ακυρώσει την απόφαση περί επιβολής στον προσφεύγοντα της πειθαρχικής κυρώσεως του υποβιβασμού κατά ένα βαθμό που προβλέπει το άρθρο 9, παράγραφος 1, εδάφιο στ', του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ,
 - να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 134/89	Υπόθεση F-13/10: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Φεβρουαρίου 2010 — Nicola κατά ΕΤΕπ	53
2010/C 134/90	Υπόθεση F-14/10: Προσφυγή/αγωγή της 25ης Φεβρουαρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής	54
2010/C 134/91	Υπόθεση F-15/10: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Φεβρουαρίου 2010 — Andres κ.λπ. κατά ΕΚΤ	54
2010/C 134/92	Υπόθεση F-16/10: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2010 — M. Almeida Campos κ.λπ. κατά Συμβουλίου	55
2010/C 134/93	Υπόθεση F-17/10: Προσφυγή-αγωγή της 15ης Μαρτίου 2010 — Daake κατά ΓΕΕΑ	56
2010/C 134/94	Υπόθεση F-18/10: Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2010 — Caridis κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	56

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

